„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 261. Poniedziałek 15. Listopada 1869. Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Na przedstawienie rady gminnej miasta Podgórza Rada szkolna krajowa nadała następujące posady przy tamtejszej szkole głównej:

a) Wojciechowi Bednarskiemu posadę 1 dyrygującego nauczyciela.

b) Józefowi Chmielewskiemu posadę 2go nauczyciela.

c) Stanisławowi Mikoszowi posadę 3go nauczyciela.

d) Franciszkowi Ksaw. Szwedowi posadę 4go nauczyciela.

e) Piotrowi Droszczowi posadę nadliczbowego rzeczywistego pomocnika.

f) Emilii Chmielikównie posadę 1. nauczycielki.

g) Felicyi Dobrzańskiej prowizorycznie posadę 2. nauczycielki.

h) Bronisławie Kozłowskiej prowizorycznie posadę pomocnicy.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 3. listopada 1869.

Rada szkolna krajowa nadała na przedstawienie komitetu szkolnego w Jaworznie posadę rzeczywistego pomocnika przy szkole w Jaworznie panu Edwardowi Wroblewskiemu, dotychczasowemu zastępcy pomocnika;

na przedstawienie JW. hr. Konstancyi Brzostowskiej posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole w Stratynie panu Adamowi Felińskiemu dotychczasowemu zastępcy nauczyciela;

na przedstawienie gminy Chotyńca posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole w Chotyńcach panu Korneliowi Leszczyńskiemu, dotychczasowemu zastępcy nauczyciela w Kołodrubach:

na przedstawienie gr. kat. konsystorza lwowskiego posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole trywialnej w Łanach polskich panu Filemonowi Kaliniewiczowi dotychczasowemu zastępcy nauczyciela.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 6. listopada 1869.

Ogłoszenie.

Z dniem 1. grudnia b. r. zostaje utworzoną osobna komisya miejscowa dla spraw odkupu i regulacyi ciężarów gruntowych w Rudkach pod kierownictwem tamecznego c. k. starosty. Do okręgu tej komisyi wcielają się powiat Rudeński, gminy do klucza Drohowyzkiego i Brzozdowieckiego należące i miasto Żydaczów.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 13. listopada 1869.

Część nieurzędowa.

Czterdzieste posiedzenie Sejmu krajowego dnia 13. listopada 1869.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zagaił posiedzenie o godzinie $10^3/_4$ przed południem Obecnych posłów 114.

Ze strony rządu: Szef c. k. Namiestnictwa p. Possinger-Choborski i c. k. komisarz rządowy radca namiestnictwa p. Pauli.

Protokół ostatniego posiedzenia przyjęto bez zmiany i wniesioną do sejmu petycyę rady powiatowej w Sokalu o uznanie drogi z Lubyczy do Sokala za drogę krajową, odesłano do Wydziału krajowego.

Odczytano potem interpelacyę p. Jabłonowskiego i innych do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem, jakie środki rząd zamierza przedsięwziąć, by skutecznie zapobiedz mnożącym się coraz bardziej kradzieżom koni szczególnie w okolicy Buczacza, i czy rząd nie byłby skłonnym utworzyć w tym celu osobny komisaryat bezpieczeństwa w Buczaczu.

C. k. komisarz rządowy odpowiada: Nie podlega żadnej wątpliwości, że kradzieże koni w okolicy Buczacza, mianowicie na pograniczu rosyjskiem, często się wydarzają. Przyczyna zaś główna tego złego leży w zupełnej o swój dobytek niedbałości samych właścicieli, a po części także i w opieszałości organów autonomicznych w wykonywaniu policyi miejscowej. Podług otrzymanego doniesienia starosty buczackiego w miesiącu październiku wydarzyło się naówczas 18 wypadków kradzieży koni. Organa publiczne rządowe, mianowicie żandarmerya wszelkim sposobem starała się wyśledzić sprawców tych kradzieży jakoteż skradzione koni. W swych poszukiwaniach była ona o tyle szczęśliwą, że z tych 18 skradzionych koni oddała 12 właścicielom, a 9 złoczyńców sądowi. Oprócz tego starosta buczacki czuł się spowodowanym wydać okólnik do wójtów miejscowych, jak też i do przełożonych obszarów dworskich wzywając ich do ściślejszego wykonywania policyi miejscowej. Gdyby więc właściciele bydła sami się przed złodziejami pilnowali, gdyby dalej organa autonomiczne obowiązki swe pod tym względem pełniły, to urządzenie takiego komisaryatu, jakiego rzeczona interpelacya żąda, może się stać zupełnie zbytecznem.

Przy tej sposobności odpowiem na interpelacyę p. Szujskiego wystosowaną d. 27. października względem sprzedaży dóbr Barczyce stanowiących wedle twierdzenia interpelacyi, własność funduszu religijnego. Chociaż przeważające powody przemawiają za tem że dobra te są raczej własnością funduszu kameralnego, jednak z przyczyny, że zachodzą niektóre wątpliwości, ta kwestya poruczoną została jeszcze w r. 1868 relacyą czyli sprawozdaniem dyrekcyi skarbu do ministerstwa skarbu. Podług otrzymanego reskryptu ministerstwa skarbu, rokowania z ministerstwem wyznań i oświecenia są jeszcze w toku. Rozumie się samo przez się, że o ile pretensye funduszu religijnego ukażą się uzasadnionemi, o tyle tym pretensyom w zupełności zadosyć się stanie; czego wykonanie tem mniej trudnościom podlegać będzie, ponieważ przy sprzedaży tych dóbr prawo mniemane funduszu religijnego było zawarowane zamieszczonym w kontrakcie warunkiem, iż w razie, gdyby własność funduszu religijnego została udowodnioną, nabywca będzie obowiązany zwrócić je za umówioną już z góry cenę.

Z porządku dziennego przedłożył p. Weigel następujące sprawozdanie o przedłożeniu rządowem, dotyczącem ustawy oznaczającej kompetencyą władz odnośnie do ustawy z dnia 6. lutego 1869 (dz. pr.

Część historyczno-statystyczna.

O potrzebie komasacyi gruntów.

(Ciąg dalszy.)

Podobnież błędnem jest mniemanie, że razem z komasacyą potrzeba koniecznie zaprowadzić niepodzielność gruntów aby te znowu się nie rozdzieliły.

Komasacya oparta na dobrej ustawie o wiele skuteczniej wpływa na utrzymanie zagospodarowanej posiadłości, aniżeli przymus niepodzielności. Sama konieczność utrzymuje grunta w zespoleniu; węzeł zaś taki jest skuteczniejszy i pożądańszy jak przymus zewnętrzny. Komisya agronomiczna stanów elektorstwa heskiego odrzuciła w r. 1857 projekt ustawy żądającej zaprowadzenia niepodzielności gruntów, z tej przyczyny, ponieważ według zdania tej komisyi dobra ustawa komasacyjna okazała się wszędzie skuteczną w tym względzie a nie wstrętną.

Właściciel nie chciałby pozbyć się tak łatwo korzyści, które odnosi z gruntów nierozerwanych; ciągle i nadal będą miały miejsce ugody, zaokrąglenia pomiędzy sąsiadami, w większych posiadłościach niekiedy nawet podziały, a również często połączenia; ale wszystkie te dobrowolne zmiany w kształcie gruntów, nie zniszczą już, jak uczy doświadczenie raz zaprowadzonej komasacyi; podziały będą uskuteczniane tylko według zasad komasacyi; łączenia i nabytki będą miewały miejsce pomiędzy sąsiadami, ponieważ dla tych posiadłości pograniczna ma największą wartość, i sąsiedzi zatem mogą za nią najdrożej zapłacić; w szczególności tam, gdzie jednocześnie z komasacyą zaprowadzone jest urządzenie granic polowych, uregulowanie dróg, nawodnienie i t. d. nikt nie będzie kupował gruntów, które oddzielone od całości tracą wszystkie jej właściwe korzyści; nieszczęśliwy podział pól, jaki teraz istnieje, a który przez proste zniesienie niepodzielności bez zaprowadzenia komasacyi nie może być usuniętym, owszem może jeszcze bardziej ustalonym, nie powróci już więcej jak o tem przekonuje przykład innych krajów. Poszczególne wyjątki nic tutaj nie znaczą; znikną zaś zupełnie, gdy się podniesie wartość gruntów, które przez komasacyę otrzymają korzystniejszy kształt i położenie.

Z tych powodów nie zdaje się być wcale potrzebnem ustanawianie w ustawie o komasacyi, jaka może być najmniejsza rozległość roli a to celem zapobieżenia rozdrobnieniu gruntów na małe parcele, postanowienia bowiem takie mogłyby łatwo osłabić gotowość ziemian do przeprowadzenia komasacyi.

b. Wątpliwości prawnicze.

Wątpliwości prawnicze przeciwko ważności uchwał większości, rozbierzemy poniżej dokładnie z szczególnem uwzględnieniem prawodawstwa austryackiego. W nowszych czasach, prawie we wszystkich krajach, w których kwestya ta była rozbierana, uczeni prawnicy, jako też ciała prawodawcze orzekły, że takie uchwały większości powinny mieć moc obowiązującą. W ogóle wszędzie zgadzają się na to, pisze Schenk, że przymus taki, jaki rozsądniejsza większość członków gminy wywiera na upartej mniejszości bez materyalnego naruszenia praw odpowiada zupełnie naturze i naturalnemu tokowi stosunków rolniczych.

Przeciwnie na największą uwagę zasługują te zarzuty prawnicze, które dotyczą materyalnego naruszenia praw, jeżeli nietylko przy uchwaleniu komasacyi, lecz także przy jej przeprowadzeniu większość posiadaczy ziemskich lub komisya wysadzona z takiej większości narzuca dowolnie mniejszości a nawet i trzecim osobom swoje uchwały.

Błąd taki może mieć miejsce na mocy takich ustaw komasacyjnych, które dopuszczają uchwałę większości i nie oznaczają bliżej sposobu przeprowadzenia komasacyi.

Ale dobra ustawa powinna zapobiegać tym niebezpieczeństwom. Uchwała większości nie powinna zmieniać praw mniejszości, ani uchwała właścicieli ziemskich zmieniać praw trzecich osób, ustawa tylko może te zmiany uskuteczniać i przepisywać warunki, pod którymi takowe mogą nastąpić; uchwała większości jest tylko jednym z tych warunków; kwestya, jak daleko te zmiany mogą być posunięte, czy istnieją wymagane dla nich warunki prawne, winna być w każdym szczególnym wypadku przedłożona wyższej władzy do rozstrzygnięcia, a ustawa komasacyjna ma służyć za podstawę sprawiedliwego i szybkiego załatwienia sporu.

Niektóre inne trudności, które dawniej napotykała komasacya, które słusznie ściągały na nią zarzuty prawników, zostały już usunięte, mianowicie stosunek poddaństwa z rozmaitemi ciężarami do gruntu przywiązanemi, i nieufność którą wzbudzał. Obecnie wielkim i małym posiadłościom przysługują te same prawa; każdej z nich komasacya te same przynosi korzyści, ale żadna nie może być bardziej niż inne uwzględnioną. Dobra ustawa komasacyjna ma tylko zabezpieczyć starannie zupełne równouprawnienie rozmaitych klas, posiadających tak przy wyborach jak i przy innych uchwałach większości.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

P. nr. 18) orzec mających, czy przez zmianę gruntów ulepszy się stan gospodarstwa:

Wysoki Sejmie!

Komisya administracyjna po rozpoznaniu przedłożenia rządowego zgodziła się w ogólności na projekt rządowy; wszelako brzmienie tego projektu uległo zupełnej co do języka przeróbce; było bowiem dosłownem z niemieckiego tłumaczeniem, tak niepoprawnem i z duchem języka polskiego niezgodnem, że dopiero na tle pierwopisu niemieckiego komisya doszła do zrozumienia myśli przedłożenia rządowego.

Tak przerobiony projekt ustawy rządowej komisya przedkłada Wysokiej Izbie Sejmowej z następującemi uwagami do uchwały, — szczegółowo zaś podnosi, że — trzymając się myśli projektu rządowego, jedynie w artykule III. znaczniejszą uczyniła poprawkę, mianowicie zastrzegła, że nie tylko w razie potrzeby dla wyjaśnienia sprawy, ale w **każdym razie** biegli w obecności stron do dania opinii o zamianie gruntów wezwani być mają. —

W bliskim związku z powyższym przedmiotem o zamianie gruntów zostają dwie petycye, mianowicie Wydziałów powiatowych w Bohorodczanach i Łańcucie (do l. 318 i 383 Dz. S.) o rychłe przeprowadzenie ogólnej i obowiązkowej komasacyi gruntów gospodarskich.

Gdy pożyteczność komasacyi gruntów i wpływ jej na wydatność i ulepszenie gospodarstw wiejskich żadnej wątpliwości nie ulega; gdy nadto w niektórych kraju okolicach z praktycznym skutkiem i prawdziwem powodzeniem — jak w ziemi rzeszowskiej i innych już skutkiem prywatnych zabiegów i usiłowań pomyślnie przeprowadzoną bywała, li o to chodzi: iżby ogólna i obowiązkowa komasacya gruntów wedle doświadczeń w innych krajach nabytych i z odpowiednem do naszego kraju zastosowaniem prawidłowo ujętą i ustawą krajową uporządkowana została, komisya administracyjna więc wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić: przekazuje się niniejsze petycye Wydziałowi krajowemu z poleceniem, aby na najbliższą sesyę sejmową wygotował projekt ustawy o przeprowadzeniu ogólnej i obowiązkowej komasacyi gruntów gospodarskich w kraju.

Projekt ustawy przedłożony przez komisyę jest następujący:

Ustawa dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, oznaczająca właściwość (kompetencyą) władz — odnośnie do ustawy z dnia 6. lutego, 1869 (dz. p. p. n. 18), orzekać mających: czy przez zmianę gruntów ulepszy się stan gospodarstwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I. Ocenienie i rozstrzygnienie kwestyi, czy zmiana gruntów gospodarskich, do uprawy rolniczej przeznaczonych — w myśl §. 9. ustawy z dnia 9. lutego 1869 r. dz. pr. p. n. 18 — wpłynie na ulepszenie posiadłości gospodarskich, należy do kompetencyi zwierzchności politycznej tego powiatu, w w obrębie którego posiadłość gospodarcza, ulepszoną być mająca jest położona. (§. 10. powołanej zwyż ustawy rządowej).

W obrębie zaś gmin, własny swój statut posiadających, rozstrzyga o tem zwierzchność gminna.

Gdyby części składowe posiadłości w dwóch lub w kilku powiatach politycznych leżały, władzę właściwą, o której zwyż mowa, sprawuje zwierzchność polityczna tego powiatu, gdzie jest obejście gospodarskie, a w braku jego, gdzie główna część składowa posiadłości leży.

Art. II. Rozstrzygnienia powyższego żądać może każda z stron, o zamianę się układających.

W podaniu należy dokładnie oznaczyć przedmiot zamierzonej zamiany, z załączeniem lub przytoczeniem dowodów, ulepszenie gospodarstwa wykazać mających.

Gdyby ze względu na położenie posiadłości, zamianie uledz mających, okazało się: że w tym przedmiocie dwie lub kilka władz politycznych powiatowych rozstrzygać mają, naówczas wolno jest wnieść podanie albo do każdej z osobna, albo — wedle wyboru — tylko do jednej z nich. W tym ostatnim razie władza, do której podanie wniesiono, winna jest swoje orzeczenie wraz z wszystkiemi aktami sprawy przesłać współkompetentnej władzy do dalszego urzędowego postąpienia.

Art. III. Władza polityczna okoliczności i fakta na ocenienie sprawy i na orzeczenie stanowczo wpływające zbada z urzędu i zasięgnie w każdym razie opinii biegłych w gospodarstwie, w obecności stron. Przed wydaniem orzeczenia ma on akta całego rokowania udzielić Wydziałowi powiatowemu do opinii, wyjąwszy: gdyby posiadłość ta leżała w gminie wyłączonej ze związku powiatowego.

Art. IV. Rekurs do Namiestnictwa w przeciągu dni 14 wnieść się mający służy tylko stronom, o zmianę się układającym; Namiestnictwo zaś wyda orzeczenie swoje za porozumieniem się w Wydziałem krajowym.

Jeśli porozumienie się między Namiestnictwem a Wydziałem krajowem do skutku nie przyjdzie, rekurs odmownie załatwionym będzie.

Art. V. Gdyby zaś w powyższym przypadku Wydział krajowy uznał, iż są widoki ulepszenia gospodarstwa, okoliczność ta winna być przytoczoną obok powodów decyzyi odmownej i w tym tylko razie wolno jest przeciw decyzyi drugiej instancyi odnieść się do ministerstwa rolnictwa w przeciągu 4 tygodni.

Art. VI. Wykonanie tej ustawy polecam Ministrom spraw wewnętrznych i rolnictwa.

Przy ogólnej dyskusyi zastrzegł się p. **Nalepa**, ażeby komasacya gruntów włościańskich nie była przemusową lecz dobrowolną. P. **Ławrowski** zapowiada poprawki do art. 3. i 4.

Po przemówieniu sprawozdawcy przystąpiono do dyskusyi specyalnej nad projektem ustawy. Art. 1. przyjęto z poprawką p. **Grossa**, by opuszczono po wyrazie „ustawy“ wyraz „rządowy“. Art. 2. przyjęto bez dyskusyi. Art. 3. przyjęto według projektu komisyi z uchyleniem poprawki p. **Ławrowskiego** żądającej, by nie władze polityczne, lecz strony wybierały biegłych. Dalsze artykuły przyjęto bez dyskusyi, poczem cała ustawa w trzeciem czytaniu została uchwaloną.

Przy rozprawie nad wnioskami komisyi, ażeby polecić Wydziałowi krajowemu, by na najbliższą sesyę sejmową wygotował projekt ustawy o przeprowadzeniu ogólnej i obowiązkowej komasacyi gruntów gospodarskich w kraju, p. **Grocholski** uważając kwestyę tę jeszcze za niedojrzałą, wniósł ażeby Izba nad wnioskiem komisyi przeszła do porządku dziennego. Po przemówieniu jednak sprawozdawcy wniosek przejścia do porządku dziennego został uchylony, a wniosek przyjęto.

Następnie uchwalono w skutek wniosku p. **Hönigsmanna** przydzielonego komisyi administracyjnej, żeby w instrukcyi wydać się mającej dla ochronek uwzględniono wyznanie rodziców tych dzieci, których religia jest wiadomą.

Z porządku dziennego przedłożył p. **Sawczyński** sprawozdanie komisyi edukacyjnej o projekcie do ustawy o seminaryach nauczycielskich. Projekt tegoroczny różni się w kilku miejscach od zeszłorocznego niesankcyonowanego. Obejmuje rzecz o kształceniu także nauczycielek — i ustanawia seminarya żeńskie. Z pomniejszych zmian zasługuje na uwagę postanowienie względem urządzenia ochronek dla małych dzieci, nie mających należytego dozoru w

Dokumenta i dyplomy.

W i e l i c z k a.

R. 1609, 1633, 1646, 1649, 1670, 1676.

Król Jan III. ponawia dokument króla Michała; obejmujący wcielenie wójtowstwa do Wieliczki przez Zygmunta III. i zatwierdzenie przywilejów przez Jana Kazimirza.

1 2 3 **Joannes III.** Dei Gratia | Rex Poloniae, Magnvs Dvx Lithvaniae, | Rus-
4 siae, Prussiae, Masouiae, Samogi(ti)ae, Kio(vi)ae, Volhyniae, | Podoliae, Pod-
5 lachiae, Liuo(ni)ae, Smolensciae, Seueriae, Czern(iechoviae)que. | Significamus
6 pr(aese)ntibus l(ite)ris N(ost)ris quorum interest vniuersis et singulis. | Quod
7 cum Nobis supplicassent Nobilis Joannes Gładysz Consul **Vielic**ensis | et
8 Senior Succamerarius Cracouien(sis) et Spectabilis Jacobus Kosowski | Consul
Vielicen(sis) nomine Sp(ectabi)lis Magistratus, et totius Cammunitatis
9 Ci|uitatis N(ost)rae **Vielic**en(sis) vt omnia Jura et Priuilegia praedictae
10 Ciuitati **Vie|lic**en(si) a Serenissimis olim Diuae memoriae Antecessoribus
11 N(ost)ris Regibus Po|loniae collata, ratificata, et approbata sunt [1]), authoritate
12 quoq(ue) N(ost)ra in his Re|gni N(ost)ri initys approbare ratificare confirmare
13 roborare, et renouare dignaremur, produxisse(n)tq(ue) | Nobis horum omnium
14 Priuilegiorum l(ite)ras in Pargameno exaratas manu Serenissimi olim Diuae |
memoriae Michaelis Regis et Antecessoris N(ost)ri subscriptas, Sigilloq(ue)
15 Regni Minoris Cancella|riae appenso munitas sanas saluas illaesas omniq(ue)
16 suspicionis nota carentes Quarum literarum | tenor sequitur de verbo ad
verbum estq(ue) talis.
17 **Michael** Dei gra(ti)a Rex Poloniae Magnus | Dvx Lithu(ani)ae Russiae
Prussiae Masouiae Samogitiae Kiiouiae Podoliae Podlachiae Smolensciae
18 Seueriae Czer|nichoniaeq(ue). Significamus pr(aese)ntibus l(ite)ris N(ost)ris
19 quorum interest vniuersis et singulis. Perennatu|rorum Imperiorum eam pecu-
20 liarem censemus, et arbitramur felicitatem [2]), non tantum Jura | Priuilegia
21 libertates et immunitates Ciuitatibus tam Maioribus quam et Minoribus per |
Diuos Ser(enissi)mosq(ue) Praedecessores N(ost)ros gratiose collata, ac per
22 Nos circa auspicatissimam | inaugurationem ad felicem Coronationem N(ost)ram
23 solenni jurisiurandi Sacramento in facie | omnium Ordinum Regni praestito vniuer-
24 saliter approbata, iterata speciali Diploma|tis N(ostri)authoritate confirmare expedit;
25 verum etiam sarta tectaq(ue) inuiolabiter conser|uare dignum et conueniens est.

Jan III. *z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litwy, Rusi, Prus, Mazowsza, Żmójdzi, Kijowa, Wołynia, Podola, Podlasia, Łotwy, Smoleńska, Siewiercza i Czerniechowa. Oznajmiamy tem pismem Naszem wszystkim w ogóle i każdemu z osobna, komu na tem zależy: Szlachetny Jan Gładysz, Radźca* ***wielicki*** *i starszy Podkomorzy krakowski, tudzież Czcigodny Jakób Kosowski Radźca* ***wielicki*** *upraszali Nas imieniem Szanownego Urzędu i wszystkiej Gminy Miasta* ***Wieliczki,*** *abyśmy wszystkie prawa i przywileje, wspomnionemu Miastu* ***Wieliczce*** *od Najjaśniejszych świętej pamięci Poprzedników Naszych Królów polskich nadane, uznane i zatwierdzone, władzą Naszą teraz na początku Naszego panowania uznać, przyjąć, umocnić, zatwierdzić i ponowić raczyli. Przytem przedłożyli Nam na te wszystkie przywileje dokument na pergaminie wypisany, ręką Najjaśniejszego świętej pamięci Michała Króla i Poprzednika Naszego podpisany tudzież we wiszącą pieczęć koronną Kancellaryi mniejszej opatrzony, całkowity, nieuszkodzony i poznak podejrzanych nie mający. Osnowa tego dokumentu następuje tutaj co do słowa, i jest taka:*

Michał *z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę, Litwy, Rusi Prus, Mazowsza, Żmójdzi, Kijowa, Podola, Podlasia, Smoleńska, Siewiercza i Czerniechowa. Oznajmiamy tym listem Naszym wszem wobec i każdemu zosobna, komu na tem zależy: iż uważamy i poczytujemy to za właściwe szczęście rządów trwałych* [1]) *że nie tylko prawa, przywileje, swobody i ulgi Miastom tak większym jako i mniejszym przez Najjaśniejszych świętej pamięci Poprzedników Naszych łaskawie nadane, a przez Nas przy pomyślnem wstąpieniu na tron i szczęśliwej koronacyi Naszej uroczystą przysięgą w przytomności wszystkich Stanów Królestwa wykonaną, ogólnie zatwierdzone, jeszcze raz powagą osobnego dyplomu zatwierdzić należy; ale także nienaruszenie i święcie zachować, jest rzeczą godną i przystojną.*

[1]) Albo „sunt“ niepotrzebne, albo po słowie „Priuilegia“ opuszczone „quae“. — [2]) Między poprzedniem zdaniem a następnemi nie ma należytego związku. Zdaje się, że coś opuszczone.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

domu, t. j. tak zwanych ogródków Fröblowskich, znanych z praktyczności.

Oprócz tego stanowi się liczba seminaryów na 7 — podczas kiedy tamtego roku proponowano tylko pięć, a ewentualnie jeszcze dwa. Zmiana ta nastąpiła z tego względu, że podług ustawy państwowej z 14/5 1869, nie fundusz szkół normalnych, lecz skarb państwa ma łożyć na utrzymanie seminaryów.

W ogólnej rozprawie zabrał głos Pawlików i oświadczając, że się zgadza ze wszystkiemi z małym wyjątkiem paragrafami projektu, żądał odroczenia całej sprawy do przyszłego roku, aż uregulowane zostaną wzajemne stosunki obu narodowości w Galicyi, bo jest wiele takich punktów tajemniczych w projekcie, na któreby wcale przystać nie mogli; wszędzie widząc ingerencyę krajowej Rady szkolnej, do której bądź co bądź nie mają dotąd zaufania.

P. Sawczyński zbijał zarzuty ks. Pawlikowa. Czemu ks. Pawlików przy sprawie subwencyi teatru ruskiego nie stawiał wniosku o odroczenie aż do uregulowania wzajemnych stosunków, — a przy tak ważnej sprawie przechodzić do porządku dziennego, to znaczyłoby przechodzić do nieporządku, nie do porządku dziennego, ale do porządku nocy i ciemnoty, które powinne już raz pierzchnąć.

Wniosek ks. Pawlikowa upadł, i przystąpiona do rozprawy specyalnej.

P. Rogawski wnosi, ażeby całą ustawę en bloc przyjęto, gdy jednak p. Hönigsmann zapowiedział poprawki, postanowiono dyskutować tylko nad temi paragrafami do których wniesione będą poprawki, resztę zaś ustawy przyjąć en bloc.

P. Hönigsann stawia poprawke do §. 12go. ażeby przy seminaryach nauczycielskich ustanowione były stałe posady nauczycieli języka hebrejskiego i religii. Wniosek ten nie dostatecznie został poparty. Również nie poparto dostatecznie poprawki ks. Ryskiego, ażeby pensye katechetów przy seminaryach nauczycielskich zrównano z pensyami nauczycieli. Potem całą ustawę przyjęto en bloc i zaraz takową w trzeciem czytaniu ostatecznie uchwalono.

Na wniosek komisyi edukacyjnej pozostający jeszcze do ułożenia projekt urządzenia szkół ludo- i uregulowania prawnych stosunków nauczycieli, tudzież parę petycyj dotyczących, przekazano Radzie szkolnej krajowej.

Petycyę miasta Sanoka względem urządzenia tamże albo gimnazyum 8klasowego albo szkoły realnej, odesłano do Wydziału krajowego, by w porozumieniu z Radą szkolną zajął się tą sprawą.

Petycye nauczycieli z Krosna i Tarnowa o polepszenie płac, tudzież kilka innych petycyi dotyczących przymusu szkolnego, przekazano Radzie szkolnej krajowej.

Ostatnią sprawą przedstawioną z komisyi edukacyjnej była sprawa nauczycieli lwowskiego gimnazyum Franciszka Józefa, ktore liczy teraz blisko 20 klas i około 1000 uczniów. Mimo tego gimnazyum to ma charakter 3 klasy, i odpowiednio do tego charakteru są i nauczyciele płatni bardzo licho. Konieczna zachodzi potrzeba reorganizacyi tego zakładu do rzędu I. klasy, a za parę lat niezawodnie okaże się potrzeba urządzenia czwartego gimnazyum we Lwowie.

Komisya edukacyjna wniosła odstąpić tę sprawę Radzie szkolnej dla zajęcia się reorganizacyą ostateczną tegoż gimnazyum. P. Wild, czując, że to nie wystarcza, bo gimnazyum to ma materyał na trzy gimnazya odrębne, nadmienił, że Rada szkolna powinnaby się koniecznie postarać o zaprowadzenie we Lwowie czwartego gimnazyum.

Wniosek komisyi przyjęto.

Z komisyi podatkowej przedstawił p. Weigel sprawozdanie o wniosku Wolnego względem zniżenia podatku spadkowego.

Już w r. z. Rada państwa wezwała rząd do przedłożenia projektu reformy tego opodatkowania. Wniosek więc p. Wolnego przychodzi w porę, aby poprzeć tę sprawę.

Komisya wnosi: wzywa się rząd, ażeby należytości stemplowe tudzież należytości prawne od przenoszenia własności w ogóle, a spadkowe w szczególności drogą właściwą zniżone zostały.

P. Krzeczunowicz wyłuszcza, że od r. 1850 zbiera daty, i pokazuje się z tego, że podatek spadkowy i takzwana Rechtsgebühr, wynosi niekiedy 79% wartości kapitałowej. Za podstawę wymiaru biorą stokrotny podatek, nawet przy licytacyach, nie biorąc żadnego względu na cenę kupna i przedaży. Mowca ubolewa, że tego roku Sejm nie przyjął jego wniosków, przedstawionych przy zaopiniowaniu ustawy o podatku gruntowym, i oświadcza, że co roku będzie je powtarzał, a może przecież za parę lat Sejm je uchwali, gdy ujrzy wzmagającą się wysokość podatków.

Przy głosowaniu wniosek komisyi został przyjęty.

Następowały z porządku dziennego referaty komisyi petycyjnej; na ogólne jednak żądanie odesłano je wszystkie do Wydziału krajowego. Poczem nastąpiło zamknięcie Sejmu następującemi przemowami:

Marszałek. Panowie! Skończyły się nasze prace. Były one nie małe, i mnie się zdaje, że przyniosą owoce pożądane. Głównie panowie zajmowaliście się sprawami, tyczącemi się rozwinięcia wychowania publicznego, bo też wszyscy czujemy, że najważniejszą dla nas rzeczą jest rozwinięcie oświaty w kraju naszym. Być może, że niektóre z naszych ustaw nie otrzymają sankcyi. Nie można się dziś temu dziwić. My dążymy do tego, aby ile możności rozwinąć naszą autonomię, i w tej myśli układamy nasze prawa. Przeciwnie rząd dąży do tego, aby wszystko zcentralizować, ministeryum więc takich praw, jakie my robimy, niechętnie przyjmuje i nierada przedkłada do sankcyi. (Brawo). Jednakowoż nie traćmy nadziei. Pracujmy w tym samym kierunku, a sama natura rzeczy musi do tego prowadzić, że się rozszerzy nasz samorząd. (Brawo). Niektórzy uważali przeszłoroczną sesyę Sejmu za wielką kleskę. Ja tego zdania nie podzielam. Ministeryum chciało zwalić naszą rezolucyę, a przecież tego nie śmiało zrobić. Byłoby to dlań rzeczą łatwą poddać ją pod rozbiór i pod głosowanie w Izbie poselskiej Rady państwa, byłoby dlań łatwą rzeczą spowodować przejście do porządku dziennego nad rezolucyą naszą. A przecież rząd tego nie zrobił; czuł, że jest w rezolucyi tej pewna potrzeba, z jej natury wynikająca, która nie pozwala na to, aby ją zupełnie nabok odrzucić.

Teraz będzie staraniem, nie wątpię, naszej delegacyi, aby dalej tę sprawę do pomyślniejszego doprowadzić skutku.

Nie możemy znowu przeczyć jednej rzeczy, żeśmy pod pewnym względem zyskali. Szczególnie zaprowadzenie języka polskiego w urzędach jest rzeczą nadzwyczajnie ważną i wielkie skutki za sobą pociągnie. Wprawdzie życzyliśmy sobie, aby zaprowadzenie to stało się na mocy ustaw; zrobiono to jednak tylko w drodze rozporządzenia, ale widzimy, że jak jest siła, to i ustawa się kasuje, a jak jest potrzeba, to i rozporządzenie się utrzyma. Powinniśmy pod tym względem prezydentowi rządu krajowego oddać sprawiedliwość, że przeprowadził to rozporządzenie sumiennie zupełnie, a może nawet w większej mierze, niżby sobie z pewnej strony byli tego życzyli. (Brawo).

W tej sesyi położyliśmy także podstawę do dzieła bardzo ważnego — do dzieła zgody z bratnim szczepem, z którym wspólnie tę ziemię zamieszkujemy. Przez wieki żyliśmy w zgodzie, a nieszczęście chciało, że nieprzyjaciołom naszym udało się powaśnić nas przez przeciąg lat kilkunastu. I cóż z tego za skutek? — Ze społeczeństwa silnego jednolitością wewnętrzną staliśmy się społecznością rozbitą — upadliśmy. Skończmyż więc tę waśń zgubną, a porozumienie niechaj oprze się na dwóch zasadach, których zastosowanie zawsze dobre skutki przynosi — a te zasady, to wolność i sprawiedliwość. (Brawo). Czego żądamy dla siebie, tego nie odmawiajmy i drugim, nie krępujmy ich rozwoju, niech wolność i sprawiedliwość będzie sędzią między nami. (Huczne brawo).

Panowie! W tej chwili nie należy nam przepomnieć, komu zawdzięczamy to, że mogliśmy obradować. Winniśmy to Najjaśniejszemu Panu. Wznieśmy więc okrzyk na cześć Jego: Niech żyje Cesarz i Król nasz! (Izba z uniesieniem powtarza trzykrotnie: Niech żyje!)

Szef c. k. Namiestnictwa p. Possinger-Choborski:

Upraszam wys. Izbę przedewszystkiem przyjąć moje podziękowanie za uprzejmą względnosć, której rząd doznawał przez komisarza swego p. radcę Paulego w stycznościach z wys. sejmem. Jeżeli rząd w toku rozpraw przy pojedyńczych sprawach był w położeniu objawić zapatrywania poniekąd odmienne od uchwał wys. izby, to proszę przyczynę tego przypisać jedynie tylko chęci uzyskania dla władzy wykonawczej podstawy pod każdym względem ile możności jasnej i pewnej, gdyż tylko na takiej podstawie oparte urzędowanie może być skutecznem i posłużyć do pożądanego uporządkowania stosunków w kraju, a zatem i do zadowolenia wys. izby. Książę Marszałek raczył wspomnieć w sposób zaszczytny dla mnie o sprawie przeprowadzenia języka polskiego jako urzędowego u władz krajowych. Proszę z mej strony przyjąć to oświadczenie, iż dla każdego urzędnika poczytuję za jego najpierwszy i najświętszy obowiązek przestrzegać i wykonywać istniejące ustawy sumiennie i ściśle.

Przestrzegam tego obowiązku, mianowicie w sprawie języka urzędowego tem gorliwiej, o ile i wys. izba przez powzięcie dotyczących uchwał, równie jak kraj przez tylekrotne objawy swoich życzeń domagał się takiego słusznego i sprawiedliwego przeprowadzenia wymienionego rozporządzenia; przytem ważność rzeczy samej, jak niemniej i powaga władzy nakazują, aby rząd pod tym względem ze swego obowiązku wywiązał się jak najrzetelniej. Jestem w przyjemnem położeniu podać do wiadomości wys. izby, iż u władz politycznych język polski jest zaprowadzony w całej pełni. (Brawo.) U władz skarbowych, dla których rozporządzenie ministeryalne przeznaczyło termin trzechletni, zarządziłem, aby język polski w większej części służby był zaprowadzony już od nowego roku tak, iżby zupełne przeprowadzenie wspomnionego rozporządzenia do skutku przyszło przed upływem terminu trzechletniego. Zmiana języka urzędowego właśnie dlatego, że jest nader ważna i doniosłości wielkiej, napotyka w wykonaniu bezsprzecznie i na trudności, jednak proszę przyjąć zapewnienie, że wszystkie te trudności ile możności w jak najrótszym czasie usunięte będą, bo usunięte być muszą. (Brawo.) Przy dzisiejszem pożegnaniu chciejcie moi Panowie wziąść ze sobą zaspokojenie, że rząd w ogólności nie przestanie przestrzegać tego, aby jego organa powodowały się w urzędowaniu sumiennością i gorliwością, a w szczególności w stycznościach z władzami autonomicznemi należytą względnością i aby organa rządowe starały się w każdym razie z nieskazitelnością i wiernością służbową połączyć miłość kraju i winną usłużność dla stron z urzędem się stykających lub urzędowej pomocy szukających. (Brawo.)

P. Paszkowski. Książę Marszałku! Członkowie tej izby nie mogą rozjechać się bez wynurzenia Ci szczerej wdzięczności i uszanowania za niezmordowaną pracę w przewodnictwie, którego ciężar od tylu lat nosisz. Przebyta sesya sejmowa należy niewątpliwie do trudniejszych objawów naszych nowych dziejów parlamentarnych. Przyszłość okaże, jakie owoce z niej wypadną. My rozjedziemy się z tem uczuciem, iż każdy z nas sumiennie starał się radzić i pomagać w trudnościach, jakieśmy napotykali. Wszyscy też czujemy potrzebę wypowiedzenia, że Twoje książę Marszałku przewodnictwo tym razem jak zawsze było nam tem oparciem i tym sterem, za które wdzięczność nasza i kraju Ci się należy. W tem uczuciu kończę słowy: Niech żyje książę marszałek.

Zgromadzenie całe powtarza trzechkrotnie: Niech żyje ks. Marszałek.

Marszałek podziękował kilku słowy, poczem poseł Rękas wyraził podziękowanie Izbie za dobrą wolę, z jaką uwzględniła życzenia posłów włościańskich.

W końcu odczytano i przyjęto protokół, i marszałek ogłosił, że sesya sejmowa zamknięta.

Bezpośrednio potem wszyscy posłowie gremialnie udali się do bióra marszałkowskiego z pożegnaniem.

Posiedzenie zamknięte o godzinie 2giej po południu.

„Herald“ pisze o węgierskich honwedach, co następuje: „Węgrom wolno napowrót broń nosić dla strzeżenia granic swego kraju. Jestto wymowny dowód mądrej polityki, którą rząd austryacki wobec Węgrów zachowuje. Cesarzowa sama wręczyła pierwszemu pułkowi honwedów swoją chorągiew. Takie zachowanie się rządu zatarło wnet długie niezadowolenie i nieufność jednego z najdzielniejszych i najmężniejszych narodów Europy. Że rząd tem swojem postępowaniem nie osłabił bynajmniej ściśłej spójni łączącej obie połowy monarchii austryacko-węgierskiej, dowodzi wymownie ten fakt, że honwedzi najwyższem zadowoleniem poddali się dowództwu jednego z książąt austryackich i na swych sztandarach obok węgierskich austryackie godła wypisali. Podobne przymierza zawierali często monarchowie z narodami przyłączonemi do ich państwa z zastrzeżeniem praw narodowości, jednakże nie na długo i nie zawsze szczęśliwie. We Węgrzech sprawę tę załatwiono szczęśliwiej. Przymierze to bowiem nie jest wymuszone ani groźbą ani przemocą, jest ono owszem wynikiem długich wyjaśnień i rokowań i niejako ko-

roną porozumienia opartego na licznych obustronnych ustępstwach. Przymierze to zawarto mimo ciągłych a gwałtownych protestacyi demagogów z roku 1849, który każdy kompromis z domem Habsburgów mienili zdradą kraju, do jawnej i skrytej walki przeciw dynastyi swych rodaków podżegali, którzy w końcu jeszcze i dzisiaj twierdzą, że żaden prawdziwy Węgier nie powinien się zaciągać do pułku honwedów zostającego pod dowództwem księcia austryackiego. Lecz naród węgierski nie zapomniał jeszcze tych nieszczęść, które na niego właśnie to stronnictwo sprowadziło. Węgrzy pouczeni tem przykrem doświadczeniem a przytem przejęci patryotyzmem, są zawsze gotowi trzymać się najstalej tej harmonii dzisiejszej, gdyż widzą w niej rękojmię osiągnięcia wspólnych celów i szczęśliwej przyszłości dla swej ojczyzny."

Królowa angielska wydała rozkaz, by ciało Peabod'ego odwieziono do Ameryki na pokładzie statku wojennego „Inconstant."

Pobyt Rocheforta w Paryżu wzbudza w Londynie większe zajęcie niżeli jego wygnanie. Angielskie dzienniki pochwalają postępowanie rządu francuzkiego, który wydał Rochefortowi kartę wolnego pobytu na cały czas wyborów. Ale za to mocno wszyscy ganią brak taktu w pierwszem wystąpieniu sławnego pamflecisty. Najmocniej potępia Rocheforta „Daily Telegraph". Dziennik ten twierdzi, że Rocheforta możnaby posądzić o służalstwo płatne sprawie cesarstwa, gdyż wystąpienie jego dotychczasowe zachwiało wszelką sympatyę i przychylność dla rzeczypospolitej. „Rochefort oświadczył — pisze ten dziennik — że złoży przysięgę, by być krzywoprzysięzcą. Jak wspaniałym wydaje się wobec tego cynizmu charakter Ludwika Blanca, który oświadczył, że krzywoprzysięztwo jest hańbą dla każdego republikanina."

„Daily News" nazywa uwolnienie Rocheforta krokiem pełnym taktu, wyrachowania i zręczności. Przypomina to poniekąd dawną zręczność cesarskiej polityki. Rochefort bowiem zdaniem tego dziennika jest dla cesarstwa niebezpiecznym tylko w roli męczennika. Rochefort zmuszony przymusowemi środkami do milczenia staje się potężnym przeciwnikiem, gdy mu jednak zostawi się zupełna wolność słowa, działa tak, jak gdyby był tajemnym sprzymierzeńcem cesarstwa.

Kandydaturę Ledru-Rollina, który jak wiadomo przysięgi składać nie myśli, popierają z całego dziennikarstwa paryskiego tylko „Réveil" i „Reforme". „Rappel" trzyma się naturalnie a „Siecle", „Teps" i „Avenir National" potępiają mocno manifest Ledru-Rollina i jego kandydaturę.

Zdrowie króla Wiktora Emanuela tak znacznie się polepszyło, że już 12. b. m. podpisywał naglejsze akta. Przy otwarciu izby odczyta wielki kanclerz mowę tronową. Książę Aosta, który wrócił do słabego króla już z drogi do Egiptu, wyruszył 12. b. m. w dalszą podróż. Ministrowie tożsamo pod wpływem pomyślnych zapewnień lekarzy, opuścili dostojnego rekonwalescenta i wrócili do swych czynności. „Opinione" pisze, że dziś nie ma już mowy o projektowanej przed tygodniem rejencyi królewicza Humberta. Lekarze bowiem upewniają, że król niebawem będzie mógł oddać się zupełnie swym dawnym czynnościom.

„Nazione" pisze, że izby włoskie wbrew pogłoskom rozsiewanym od początku słabości króla Wiktora Emanuela, zostaną otwarte d. 18. b. m. Mowę tronową podług zwyczaju przyjętego we wszystkich konstytucyjnych państwach, odczyta jeden z ministrów. Dziennik ten twierdzi dalej, że rząd chyba do ostateczności doprowadzony skłoniłby się do zamknięcia izby. „Nazione" ma jednak nadzieję, że do podobnej ostateczności izba nie przyprowadzi rządu.

Telegram z Neapolu z d. 21. b. m. donosi, że księżna Małgorzata powiła syna. Stan zdrowia księżny i nowonarodzonego dziecięcia jest wyborny.

Do „Patrie" piszą z Lizbony: Sprawa unii iberyjskiej jest znowu na porządku dziennym. Mimo kilkakrotnej odmownej odpowiedzi króla Dom Fernando udano się znowu do niego z dawną propozycyą. Anglia projekt ten pochwala a nawet popiera. Hiszpanie żądają od Dom Fernanda, by rządy ich kraju objął jedynie na rok jeden, poczem nastąpiłby syn jego, który jako król Hiszpanii i Portugalii rezydowałby w Madrycie. Projekt ten popiera także marszałek Saldanha, Markiz de Loulé jest zaś najgwałtowniejszym przeciwnikiem unii iberyjskiej. Stronnictwo „narodowo-portugalskie" sprzeciwia się tożsamo projektowi unii iberyjskiej i grozi królowi, że, gdyby się zgodził na tę propozycyę, powstanie cała Lizbona, zdetronizuje go i osadzi na tronie jednego z członków rodziny królewskiej.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) D. 12. b. m. w nocy Maryanna Kozłowska żona szewca powiesiła się w swojem pomieszkaniu. — Przyczyna samobójstwa miała być melancholia.

— Pierwszy koncert galicyjskiego towarzystwa muzycznego odbył się wczoraj o $12^1/_2$ godzinie w sali ratuszowej i wypadł świetnie, o czem nas kierownictwo znakomitego dyrektora towarzystwa muzycznego p. Mikulego już z góry uprzedzić mogło. Dla braku miejsca niepodobna nam rozpisywać się szczegółowo o wykonaniu każdej części programu. Podnieść jednak musimy dwie najświetniejsze strony wczorajszego koncertu: grę p. Brukmana i śpiew panny R. Z. Pan Brukmann odegrał koncert Karola Lipińskiego z artystyczną precyzyą i taką pewnością, jaką tylko talent i głębokie wystudyowanie nadać może. Panna R. Z. odśpiewała aryę z opery „Sen nocy letniej" A. Thomasa a następnie „Niezbłaganą" Scarlattiego i „Pieśń wiosenną" Schumana. Głos panny R. Z nie jest silny ale bardzo miły i dźwięczny. Na szczególniejsze zaś uznanie zasługuje to zręczne wykonanie bez najmniejszego uchybienia przeciw harmonii nieraz nawet bardzo trudnych zwrotów i modulacyi. Dalsza część programu: Uwertura „Powrót z obczyzny" Mendelsohna i symfonia (S dur) Mozarta wypadła tożsamo bardzo dobrze. Dziwi nas to tylko, że publiczność nie w takiej liczbie zapełniła salę, na jaką tak ciekawy program zasługiwał.

(†) „Słowo" donosi: „W czwartek dnia 11. listopada b. r. o $7^1/_2$ godzinie zrana umarł w swym pałacu biskupim w Przemyślu ks. Tomasz Polański, biskup przemyski, samborski i sanocki, dr. św. teologii, dyrektor seminaryum dyecezyalnego i t. d. przeżywszy 71 lat, po 50 letnim zawodzie kapłańskim."

(Pożary.) D. 3. b. m. w Bielawińcu w pow. czortkowskim zgorzała karczma, jak sądzą podpalona, w Dornfeld w pow. lwowskim 2 zagrody włościańskie, przez nieostrożność, szkoda 400 złr.; d. 4. b. m. w Szadem w pow. samborskim zagroda włościańska, jak sądzą podpalona, szkoda 500 złr.; d. 5. b. m. w Szydłowcach w pow. husiatyńskim stodoła włościańska ze zbożem, przyczyna niewiadoma, w Woli Radziszowskiej w pow. myślenickim 2 stodoły proboszcza ze zbożem, jak sądzą podpalone; d. 6. b. m. w Borszczowie dom z budynkami gospod., przyczyna niewiadoma, szkoda 800 złr.; d. 7. b. m. w Laszkach w pow. lwowskim 2 zagrody włościańskie, przez nieostrożność, szkoda 620 złr.; d. 8. b. m. w Zaszkowicach w pow. grodeckim 4 zagrody włościańskie, przyczyna niewiadoma, przyczem Ewa Fereniowa poniosła śmierć w płomieniach.

(Szczególne wypadki śmierci.) W Ilniku w pow. turczańskim d. 30. z. m. utonął przypadkiem w rzece Stryju Stach Demkowicz, parobek z Bachnowatego, 21 lat liczący. W Wołkowie w pow. przemyślańskim Paraska N. kopiąc glinę została zasypana i poniosła śmierć.

(Dziecko podrzucone.) D. 9. b. m. o godz. 9tej zrana znaleziono pod górą zamkową we Lwowie podrzucone dziecko izraelickie płci męskiej, liczące około 2 miesiące.

— Sławny z dobroczynności Jerzy Peabody przybywszy do Europy dla poratowania zdrowia w łagodnym klimacie południowej Francyi umarł w Londynie w 74 roku życia. Najznakomitsze z jego darów są następujące: 3000 f. szt. na lepsze pomieszczenie przedmiotów nadesłanych z Ameryki na wystawę londyńską w r. 1851; 25.000 f. szt. na założenie biblioteki publicznej w rodzinnem jego mieście Danvers w Ameryce, 10.000 f. szt. na expedycye do bieguna północnego pod przewodnictwem Dra Kane dla odszukania Sir Johna Franklina, 100.000 f. szt. na założenie biblioteki i uniwersytetu w Baltimore i powtórnie tęż samę sumę po otwarciu tych zakładów, dla ubogich Londynu gdzie był bankierem w 1852 r. 150.000 f. szt., w 1866 r. 100.000 f. szt. w 1869 r. 100.000 f. szt. Powróciwszy w r. 1866 do Ameryki ofiarował 2,000.000 dolarów na zakładanie szkół dla murzynów w Stanach południowych, 300.000 dolarów dla muzeów starożytności amerykańskich w Yale i Harvard, 50.000 dolarów dla muzeum w Salem, 25.000 dolarów dla kolegium Kenyon, 25.000 dolarów na szkoły w Marylandzie. Nadto dla uczczenia pamięci swojej matki zbudował kościół nakładem 100.000 dolarów a członkom swojej rodziny rozdał 2,000.000 dolarów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 13. listop. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 2 złr. 90 c. do 3 złr. — c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., koniczyna 180 ℔ 42 złr. — c. do 44 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. 75 c. do 14 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. 50 c. do 11 złr. — c., groch 180 ℔ 6 złr. — c. do 6 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 50 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. — c. do 12 złr. 25 c.

Ceny targowe w miesiącu paźdz.:

	Przemyśl		Radymno		Sądowa W.		Jarosław		[illegible]	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	19	4	25	4	15	4	62	4	25
„ żyta	2	50	2	60	2	25	2	77	2	35
„ jęczmienia	2	8	2	15	2	25	2	26	2	10
„ owsa	1	40	1	35	1	65	1	50	1	50
„ hreczki	2	43	2	50	2	25	2	50	2	59
„ kukurudzy	-	.	-	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	72	.	50		60	.	87		60
Grochu	2	54	2	65	3	.	3	.	3	
Cetnar siana	1	26	1	10	1	40	1	2	1	10
Sąg drzewa twardego	7	50	7	.	7	.	8	37	7	50
„ „ miękkiego	5	50	5		5		6	73	5	50
Funt mięsa wołowego	.	19	.	16	.	16		17	.	15
Miara wina	.	99			.	80	.	80	1	[illegible]
„ piwa	.	27	.		.	16	.	16	.	
Wyrobnik z wiktem	.	25	.	30	.	.	.	25	.	.
„ bez wiktu	.	50	.	40	.	30	.	50		34

Ostatnia poczta.

Paryż, 10. listopada. „Journal officiel" ogłasza dekret cesarski z d. 8. b. m., w którym jest określony stosunek rządu cesarskiego do senatu, ciała prawodawczego i rady państwa. Na zgromadzeniu publicznem w La Chapelle oświadczył Rochefort, że Ledru Rollin waha się przybyć obecnie do Paryża, chyba aż po dokonanym wyborze. Carnot zrzekł się w pierwszym okręgu swej kandydatury na rzecz Rocheforta.

Florencya, 12. listopada. „Gazzeta officiale" donosi, że przedwczoraj koło Zante na pokładzie okrętu „Castelfidardo", na którym znajdowali się książę i księżna Aosta, nastąpiła explozya kotła parowego. Dziesięciu majtków zginęło a trzydziestu jest rannych.

San Rossore, 12. listopada. Król ma się lepiej. Febra ustąpiła, chociaż pozostała jeszcze drobna wysypka. Zaniechano już publikacyi buletynów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. listopada.

Hotel George: PP. Greiner G., c. k. pułk., z Żółkwi. — Hr. Krasicki Ig., z Liska. — Grodzicki Adam, z Krakowa. — Broczkowski K., z Londynu.

Hotel europejski: Gniewosz St., z Trzciańca. — Malczewski K., z Królestwa.

Hotel Lange: Wyszkowski A., c. k. nadporucz., z Wiednia. — Dębski K., c. k. porucz., z Sanoka. — Piątkowski R., adw., z Tarnopola. — Dr. Warstein E., adw., z Brodów.

Hotel angielski: Hr. Borkowski St., z Uhrynowa.

Pod Nr. 414$^4/_4$: Wesołowski J., adw., z Złoczowa.

Dnia 14. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Bielski St., z Rożniowa. — Hr. Dunin Borkowski S., z Pomykwy. — Br. Hagen E., z Wielkich Oczu. — Bowrośnicki M., z Jarosławia. — Gorajski W., z Rzeszowa. — Liszycki H., z Krakowa. — Kulikowski A., z Królestwa. — Sokołowski M., z Wiednia.

Hotel europejski: Bogdański E., z Zabłotca. — Korytowski F., z Trczanowa. — Mochnacki T., z Stanisławowa. — Tuszowski S., z Królestwa.

Hotel Lange: Frank J., c. k. porucz., z Pesztu.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski J., z Bahc. — Pawliciński K., z Brześcian.

Hotel krakowski: Wurek F., c. k. porucz., z Ołomuńca. — Zawadzki D., z Bełzca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. listopada.

PP.: Nowakowski J., opat, do Żółkwi. — Łuszyński L., c. k. star. pow., do Kossowa. — Kopestyński K., c. k. kap., do Czerniowiec. — Hausner A., pos. sejm., do Brodów. — Samelsohn S., pos. sejm., do Krakowa. — Bal J., do Tuligłów. — Bartmański F., do Tadań. — Chmielnicki K., do Bukowa. — Cielecki A., do Pirchowa. — Frank F., do Nahaczowa. — Br. Horoch S., do Morańca. — Jakubowicz G., do Kopaczyniec. — Kirowicki Az., na Podole. — Hr. Krasicki Ed., do Liska. — Myślewski A., do Zubiec. — Tabura G., do Jas. — Br. Wattmann L., do Brzeżan.

Dnia 14. listopada.

PP.: Dr. Szeliga R., c. k. lek. pułk., do Wiednia. — Broczkowski K., do Londynu. — Hr. Dzieduszycki A., do Medowa. — Grodzicki A., do Czerniowiec. — Gniewosz St., do Trzciańca. — Jędrzejewicz Józef, do Żurawi. — Hr. Krasicki Ig., do Przemyśla. — Niezabitowski L., do Zameczka. — Radzijowski E., do Drezdna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. i 14. listopada 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.91	— 4.0	78	Z. sł.	9
2. god. po poł.	326.78	— 2.0	75	Z. sil.	10
10. god. wiecz.	325.69	— 2.4	95	— „	10
	Śniegu: 3.'''08.				
7. god. zrana	21.92	— 2.0	95	PdZ. b. sł.	10
2. god. po poł.	320.98	+ 0.8	93	Z. „	10
10. god. wiecz.	323.55	+ 1.2	91	— mi.	10
	Śniegu 2.02, deszczu 0.10.				

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 13. listopada.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	234	25	235	75
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	193	—	194	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	98	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	80	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	89	75	90	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	78	—	79	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	35	89	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	92	—	93	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	35	72	90
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	76	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	79	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	84	9	94
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	18
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	88	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	$52\frac{1}{2}$	1	$53\frac{1}{2}$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	$82\frac{1}{2}$	1	$84\frac{1}{2}$
Srebro	—	—	—	—	122	50	123	75

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. listopada 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	68 95	69 05
od kwietnia do października po 5%	68.75	68.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	236 50	237.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	234 50	235 50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88 75	89 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	93 50	93.75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	99.50	100.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	116.50	117.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	92.—	93.—
Bukowiny	72.—	73.—
Galicyi	71.75	72.50
Niższej Austryi	94.50	95.—
Siedmiogrodu	74.75	75.50
Węgier	79.50	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	223.—	224.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	228 —	228 50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	796.—	800.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	709.—	711.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	538.—	540.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	179 50	180.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2065	2075
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	232.—	232 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	192 75	193.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	378. —	378.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	247 75	248 25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	—.—	92.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.50	93 70
Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$%	90.50	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.75
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
	(za 100 zł).	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	— —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	94.75	95.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	154.—	154.50
Clarego po 40 zł. m. k.	33.—	34.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	28 25	28 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	39 —	40.—
St. Genois „ 40 „ „	30. —	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	127.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.—	59.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.50	22.50
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3-miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103. —	103 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.20	103.30
Hamburg za 100 M. B.	91.40	91 50
Londyn za 10 ft. szt.	123.70	123.80
Paryż za 100 fr.	49.20	49.20

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	$5.84\frac{1}{2}$	$5.85\frac{1}{2}$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 88	9.89
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.75	122. —

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. listopada.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	60
„ „ z procentami z maja i listopada	59	60
„ „ w srebrze	69	25
Losy z 1860. roku	93	20
Akcye banku wiedeńskiego	715	—
„ „ kredytowego	232	—
Londyn 10 funtów szterlingów	123	80
Srebro	122	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2763) **Ogłoszenie konkursu** (1)

celem obsadzenia opróżnionego miejsca funduszowego w c. k. akademii Maryi Teresy.

Nr. 13625. W skutek pisma c. k. galicyjskiego Namiestnictwa z dnia 21go października 1869 do l. 48096 Wydział krajowy ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia jednego galicyjskiego miejsca funduszowego, opróżnionego w c. k. akademii Maryi Teresy w Wiedniu.

Życzący sobie umieścić w wyżwspomnionej akademii syna lub innego ich opiece poruczonego młodzieńca mają o to podać do galicyjskiego Wydziału krajowego najdalej do dnia 15. grudnia b. r., dołączając deklaracyę, że w razie przyjęcia do akademii sprawią aspirantowi pierwsze oporządzenie, i zobowiążą się płacić do kasy akademickiej na uboczne wydatki corocznie po 157 złr. 50 kr. w. a.

Do prośby dołączyć należy:

1) Metrykę chrztu młodzieńca, legalizowaną należycie, na dowód, iż tenże skończył ósmy rok życia, a nie przekroczył czternastego. 2) Świadectwo szkolne z ostatniego półrocza w dowód, iż według teraźniejszego urządzenia szkół ukończył z dobrym postępem przynajmniej trzecią klasę normalną. Jeżeli aspirant uczył się dotychczas prywatnie, należy dołączyć świadectwo obyczajności, wydane przez miejscowego plebana. 3) Świadectwo zdrowia poświadczające w szczególe, iż aspirant przebył naturalną ospę lub poddał się jej zaszczepieniu, nakoniec 4) zaświadczenie o stanie majątku, wydane przez miejscowego plebana, a stwierdzone przez c. k. starostwo powiatowe. W świadectwie tem należy wyrazić, czy aspirant ma rodzeństwo i jak liczne, czy proszący wreszcie do przyzwoitego wychowania dzieci potrzebuje pomocy.

Spis rzeczy stanowiących pierwsze oporządzenie ucznia wstępującego do akademii można przejrzeć w archiwum Wydziału krajowego.

Zawiadamiając nakoniec kompetentów, iż przyjęcie stypendysty może nastąpić dopiero z początkiem drugiego półrocza 1870 r., zwraca się ich uwagę na ogłoszenie c. k. ministerstwa stanu z dnia 10. czerwca 1864, według którego podania wniesione w innej drodze, aniżeli konkursem wskazanej, równie jak ogólnikowe podania bez wyrażenia pewnego opróżnionego miejsca zwrócone będą stronom bez uwzględnienia.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 1. listopada 1869.

(2707) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 9670. Z końcem ubiegłego roku szkolnego opróżnione zostały stypendya naukowe z fundacyi t. z. konwiktowych o rocznych 210 złr. i 157 złr. 50 kr. w. a., a mianowicie stypendya z fundacyi Głowińskiego, przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego i nieszlacheckiego, z fundacyi Potockiego, Matczyńskiego i Zawadzkiego dla szlachty, i z fundacyi krakowskiej zakordonowej dla nieszlachty przeznaczone.

Celem nadania takowych rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kompetenci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem przełożonego zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego, a to najdalej do 8. grudnia r. b., załączając metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone i dowody dobrego postępu w naukach, mianowicie zaś świadectwo z ostatniego półrocza szkolnego.

Ubiegający się o stypendya przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego, załączyć mają nadto wywód szlachectwa, ci nakoniec, którzyby zamierzali ubiegać się o stypendya z tytułu przynależności swojej do rodzin fundatorów winni również tę własność swoją wiarogodnie udowodnić.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 31. października 1869.

(2708) **Ogłoszenie konkursu** (1)

L. 13500. Z początkiem bieżącego roku szkolnego 1869 70 rozdane będą stypendya zapisu ś. p. Jana Żurakowskiego dla ubogiej uczącej się młodzieży przeznaczone, a mianowicie stypendya po 262 zł. 50 kr., 210 zł. i 157 zł. 50 kr. w. a.

Stypendya po 262 zł. 50 kr. przeznaczone są dla synów dawnej szlachty polskiej z pierwszeństwem dla potomków familii fundatora ś. p. Jana Żurakowskiego i familii zięcia jego Wgo. Juliana Starzyńskiego, zaś stypendya po 210 zł. i 157 złr. 50 kr. nadane być mogą uczniom do szlachty polskiej nie należącym.

Ubiegający się o te stypendya mają wnieść podania swoje za pośrednictwem przełożonej dyrekcyi szkolnej do Wydziału krajowego, a to najdalej do dnia 8. grudnia 1869 r. i złożyć dowody, że

1. pochodzą od ojca narodowości polskiej,
2. są w kraju urodzeni,
3. obrządku rzymsko-katolickiego,
4. że uczęszczają jako uczniowie publiczni do szkół lub zakładów naukowych jakiegokolwiek wydziału w kraju istniejących, a mianowicie do gimnazyum, na wszechnicę, do szkół realnych, technicznych lub agronomicznych, do zakładów sztuk pięknych, i tem pod.,
5. że się odznaczają postępem w naukach, tudzież pilnością i obyczajnością, i że
6. wsparcia rzeczywiście potrzebują.

Uczniowie szkół początkowych, obecnie normalnemi zwanych, tudzież słuchaczów teologii, wyłączeni są od poboru tych stypendyów.

Ubiegający się o stypendya powyższe z tytułu przynależności swojej do szlachty staropolskiej, lub też do wyżej przytoczonych familij, dla których pierwszeństwo jest zastrzeżone, winni tę własność swoją wiarygodnie udowodnić.

Prawo rozdawnictwa powyższych stypendyów przysłuża Jego Ekscellencyi Agenorowi hrab. Gołuchowskiemu, który również umocowany jest:

a) uwolnić ucznia od obowiązku uczęszczania do szkół publicznych lub zakładów naukowych w kraju istniejących, jeżeliby szkoła lub zakład w zawodzie, któremu się uczeń oddaje, w kraju wcale nie istniały;
b) użyć stypendyum na zasiłek nadzwyczajnie uzdolnionych młodzieńców, celem wysłania ich po ukończeniu nauk w kraju za granicę do dalszego kształcenia się, którytο zasiłek jednak nie na dłużej, jak tylko na dwa lata udzielony być może.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 31. października 1869.

(2748) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 16253. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol wird am 2. December 1869 um 10 Uhr Vormittag zur Verpachtung des Bezuges der allgemeinen Verzehrungssteuer vom Fleischverbrauche im Pachtbezirke Kozłów auf die Zeitdauer vom 1ten Jänner bis letzten December 1870, oder auch auf die Zeitdauer vom 1. Jänner 1870 bis letzten December 1872 mit oder ohne Vorbehalt des Rechtes der Aufkündigung unter den in den hierortigen Kundmachungen vom 15. September 1869 Zl. 13119, und vom 20. October 1869 Zl. 15388 bekannt gegebenen Bedingungen die dritte Licitation abgehalten werden.

Der Ausrufspreis für Ein Jahr beträgt 1144 fl., es werden jedoch auch Anbote unter dem Fiscalpreise angenommen werden.

Schriftliche Offerte belegt mit dem 10% Badium können bis 2. December 1869 um 9 Uhr Vormittag bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol eingebracht werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, den 6. November 1869.

(2684) **Konkurs.** (1)

Nr. 28497. Przy tutejszej miejskiej szkole głównej imienia „Elżbiety" opróżnioną została posada pomocnika nauczycielskiego, uposażona stałą płacą 189 złr. z dodatkiem 111 złr. w. a. i kwaterowem 60 złr. w. a.

Konkurs do tej posady otwarty do dnia 10go grudnia b. r. Kandydaci starający się o to miejsce zechcą podania swoje opatrzyć w dowody wskazane rozporządzeniem Rady szkolnej krajowej z dnia 21go marca 1868 i przesłać na ręce tutejszego Magistratu.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 26. października 1869.

(2683) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 6420-Pr. W celu obsadzenia posady c. k. inżyniera z płacą roczną 1100 złr., ewentualnie z płacą 1000 złr. rozpisuje się konkurs do 10. grudnia b. r.

Ubiegający się mają podania, zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych, wnieść do Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3. listopada 1869.

(2772) E d y k t. (1)

Nr. 4287. Ces. król. sąd powiatowy w Przeworsku podaje niejszem do powszechnej wiadomości, że do przedsięwzięcia dozwolonej pod dniem 9. lipca 1869 L. 3163 przez c. k. sąd obwodowy w Rzeszowie przymusowej publicznej sprzedaży jednej połowy do masy ś. p. Józefa Majewskiego należącej, w Kańczudze pod L. kon. 35 położonej, na 100 złr. a. w. oszacowanej realności, składającej się z jednej połowy ogródka i jednej połowy stodoły drewnianej w celu wydobycia sumy wekslowej dla Hersza Schein w kwocie 100 złr. wraz z procentami po 6% od dnia 2go sierpnia 1864 bieżącemi, i kosztami spornemi w kwocie 6 złr. 87 kr., 7 złr. 97 kr. i 6 złr. 60 kr., tudzież kosztami egzekucyjnemi w kwocie 4 złr. 37 kr., 2 złr. 36 kr., 11 złr. 17 kr., 12 złr. 44 kr. i 4 złr. 81 kr. przeznaczonemi zostały termina na dzień 23. i 30. listopada i 7. grudnia 1869 z tem dodatkiem, że ta licytacya odbędzie się zawsze o godzinie 10tej zrana na miejscu w Kańczudze pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania wynosi 100 złr. a. w.

2. Każden chęć kupienia mający złożyć winien przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadyum 10% ceny kupna, t. j. kwotę 10 złr., która to przez kupującego złożona kwota do depozytu sądowego przyjętą, zaś wadya innych współofiarujących po skończonej licytacyi tymże do rąk zwrócone będą.

3. Najwięcej ofiarujący obowiązanym jest w przeciągu dni 30 po prawomocności aktu licytacyi całą cenę kupna do depozytu sądowego złożyć, w którą to cenę złożona tytułem wadyum kwota 10 złr. a. w. wliczoną będzie, poczem mu nabyta realność na jego koszt w fizyczne posiadanie oddaną i dekret własności wydanym zostanie.

4. Akt opisania i oszacowania wolno w tutejszej registraturze przejrzeć.

Przeworsk, dnia 2. listopada 1869.

(2767) E d y k t. (1)

Nr. 14996. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomą Annę Ludwikę Sokołowską, a w razie jej śmierci tejże z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, iż przeciw niej, ewentualnie przeciw nim Maryanna Gorowska na dniu 18go października 1869 do L. 14996 o extabulacyę sumy 50 duk. z p. n. z realności pod Nr. kon. 80 1/4 w Stanisławowie położonej pozew wniosła, który to pozew na dniu dzisiejszym do ustnej rozprawy na dzień 14. grudnia 1869 o godzinie 10tej zrana zadekretowano, i ustanowionemu dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu pozwanej kuratorowi p. adwokatowi Dr. Szydłowskiemu z zastępstwem p. adwokata Dr. Wurzla doręczono.

Wzywa więc sąd tutejszy nieobecną pozwanę, a w razie jej śmierci tejże spadkobierców, ażeby na wyznaczonym terminie celem wniesienia obrony albo osobiście w tutejszym sądzie stanęli, albo wcześnie przed tymże terminem swoje prawne wywody i informacyę ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, lub też innego sobie zastępcę obrali i o tem sąd uwiadomili, ile że w przeciwnym razie skutki niepomyślne dla nich ztąd wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów, 23. października 1869.

(2780) Licitations-Kundmachung. (1)

Nro. 16655. Zur Veräußerung der dem k. k. Tabak Aerar gehörigen, in Janów sub Nr. 34/35 gelegenen, vormals Milanowski'schen Realität, bestehend aus einem gemauerten ebenerdigen, sechs Wohnzimmer, zwei Küchen, eine Speisekammer, zwei Vorhäuser, Stallungen und Wagenschopfen, Keller und Boden enthaltenden Wohngebäude sammt Baugrund und Hofraum von beiläufig 291 □ Klaftern wird eine öffentliche Licitation am 16. December 1869 Vormittags 9 Uhr bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg abgehalten werden.

Der Ausrufspreis beträgt 2500 fl. (Zwei Tausend Fünfhundert Gulden öst. W.) Dem Ersteher der obgedachten Realität wird die Einzahlung des Kaufschillings ratenweise in der Art gestattet, daß die eine Kaufschillingshälfte binnen vier Wochen nach erfolgter Zustellung der Verständigung über die Bestätigung des Anbotes, die andere Hälfte aber in drei gleichen mit 6% halbjährig anticipativ verzinslichen Jahresraten bei dem k. k. Hauptzollamte in Lemberg zu erlegen ist. Zu dieser Licitation und dem Kaufe werden Personen zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze und die Landesverfassung nicht ausgeschlossen sind.

Jeder Kauflustige hat den zehnten Theil des Ausrufspreises zu Handen der Licitations-Commission entweder im Baaren, oder in österr. Staatspapieren, oder Pfandbriefen der galizischen ständischen Creditanstalt, welche nach dem Tagescourse angenommen werden, als Vadium zu erlegen.

Es können auch schriftliche, mit dem 10% versehenen, gehörig unterschriebenen und gesiegelten Offerten bis 2 Uhr Nachmittags an dem der Licitation vorangehenden Tage, d. i. bis 15. December 1869 bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg überreicht werden.

Die näheren Licitations-Bedingungen werden den Kauflustigen am Tage der Licitation von der Licitations-Commission vorgelesen, und können auch vor diesem Zeitpuncte bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg eingesehen werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, am 11. November 1869.

(2743) Kundmachung. (1)

Nr. 50982. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik in Krukienice, Przemyśler Finanzbezirks, mit welchem auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz-Verhandlung mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Die Offerten sind unterm Anschluß des Vadiums pr. 80 fl., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißen bis einschließig 2. December 1869 2 Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1868:

an Tabak	12120 fl.	33 kr.
und an Stempelmarken	78 „	46 „
Zusammen .	12198 fl.	79 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitations-Bedingnisse, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 4. November 1869.

Obwieszczenie.

L. 50982. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu, połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Krukienicach w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Przemyślu. rozpisuje się konkurencya przez oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 80 zł. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych, mają być podane włącznie do 2. grudnia 1869 do drugiej godziny po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Przemyślu.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1868 mianowicie:

w tytuniu	12120 zł.	33 kr.
a markach stemplowych . . .	78 „	46 „
Razem . . .	12198 zł.	79 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodu przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Przemyślu.

Od c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 4. listopada 1869.

(2663) K o n k u r s. (1)

Nr. 27983. Przy miejskiej trywialnej szkole dziewcząt u św. Anny we Lwowie utworzoną została posada drugiej pomocnicy nauczycielskiej, uposażona płacą roczną 150 złr. z dodatkiem 150 złr. i kwaterowem 30 złr. z dodatkiem 30 złr

Konkurs do tej posady otwarty do dnia 10go grudnia b. r.

Pp. kandydatki ubiegające się o te miejsca zechcą podania swoje opatrzyć w dowody wskazane rozporządzeniem Rady szkolnej krajowej z dnia 21go marca 1868 i w sposób tamże oznaczony przesłać na ręce tutejszego Magistratu.

Od Magistratu król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 26. października 1869.

(2728) E d y k t. (3)

L. 55295. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego pana Zygmunta Kotkowskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Joela Rappaport z dnia 26. października 1869 do l. 55295 uchwałą z dnia 27. października 1869 do l. 55295 nakaz płatniczy na sumę wekslową 1000 zł. w. a. z przynal. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Kraterowi doręczonym został

Lwów, dnia 27. października 1869.

(2591) E d y k t. (3)

L. 52797. C. k. sąd krajowy jako handlowy uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Izaaka Hersza dw. im. Webera, że przeciw niemu na prośbę Józefa Czowera de praes. 12go października 1869 l. 52797 uchwałą z dnia 13go października 1869 l. 52797 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. w. a. z przyn. wydany i równocześnie ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Drowi. Mossingowi doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 13. października 1869.

(2583) E d i c t. (3)

Nr. 2249. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Bircza wird kundgemacht, daß Beile Israelewicz als Cessionärin des Anton und Maria Demków Eltern des vermißten Johann Demkow unterm 29. Juni 1869 ein Gesuch um Todeserklärung des vermißten Johann Demkow im Zwecke der Abhandlungspflege überreicht hat.

Johann Demkow, welcher als Zugführer im Treffen bei Trautenau am 27 Juni 1866 schwer verwundet wurde, und seit dieser Zeit vermißt wird, wird daher mittelst gegenwärtigen Edictes aufgefordert, binnen einem Jahre beim hiesigen k. k. Gerichte sich anzumelden oder auf eine andere Art hievon, daß er am Leben sei, dem hiesigen Gerichte oder seinem in der Person des Dmytro Gulik bestellten Curator anzuzeigen, als sonstens nach Verlauf dieser Frist zur Todeserklärung desselben geschritten werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bircza, am 30. September 1869.

(2723) E d y k t. (2)

Nr. 5014. Ces. król. sąd powiatowy w Brzesku ogłasza, iż w sprawie Wojciecha Gorgula z Dołów przeciw Stanisławowi Gorgulowi z Dołów o zapłacenie 132 złr. 50 kr. w. a. z p. n. sprzedaną zostanie w dniach 23. listopada, 28. grudnia 1869 i 25go stycznia 1870, każdą razą o godzinie 10tej rano w gmachu sądowym realność pod L. 75 w Dołach położona, ciała hypotecznego nie stanowiąca, własnością Stanisława Gorgula będąca, 12 morgów gruntu, dom mieszkalny z drzewa zbudowany, wozownię, dwie stajnie i komorę z drzewa pod jedną strzechą, tudzież stodołę z drzewa słomą pokrytą obejmującą pod następującemi warunkami:

I. Cenę wywołania przy licytacyi stanowić będzie cena szacunkowa 1180 złr. w. a.

II. Mający chęć kupienia obowiązany będzie złożyć do rąk komisarza licytacyę prowadzącego zakład 10%, t. j. 118 złr. w gotówce, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub też w obligacyach publicznych państwa wedle kursu podług gazety urzędowej obliczyć się mającego.

III. Najmniej ofiarujący obowiązany będzie w 14 dni od dnia doręczenia mu uchwały sądowej, zatwierdzającej akt licytacyi, złożyć do depozytu sądowego całkowitą cenę kupna w gotówce, poczem mu zakład w listach zastawnych lub w obligacyach złożony zwrócony zostanie, zakład zaś w gotówce złożony wliczony mu będzie do ceny kupna.

IV. Zaraz po złożeniu ceny kupna ma być nabywcy kupiona realność w fizyczne posiadanie oddana i dekret własności wydany, zarazem tenże zaintabulowany zostanie za właściciela takowej w księgach gruntowych, jednak na jego własny koszt.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 27. października 1869.

(2747) E d y k t. (2)

Nr. 40062. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni p. Maryi z Ottenthalów Oppolzer, z życia i pobytu niewiadomej, i tejże z imienia, życia i pobytu niewiadomym sadkobiercom, tudzież nieobjętej masie spadkowej ś. p. Karoliny Ottenthal, że przeciw nim Breindel Goldstern o wyextabulowanie sumy 4184 złr. 49 kr. w. w. z większej 8000 złr. w. w. w stanie biernym realności Nr. 193 2/4 i 637 2/4, we Lwowie dom. 44, pag. 509 n. 7 on. itd. ciężącej pod dniem 31go lipca 1869 L. 40062 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego uchwałą z dnia 18. września 1869 L. 40062 termin do ustnej rozprawy na dzień 29go listopada 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został. — Dla Maryi z Ottenthal Oppolzer z życia i pobytu niewiadomej, a w razie śmierci dla tejże z imienia, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców mianuje ces. król. sąd krajowy do zastępywania tychże na ich koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Goreckiego z substytucyą p. adwokata Dr. Zuckera, a dla nieobjętej masy spadkowej ś. p. Karoliny Ottenthal p. adwokata Dr. Goreckiego z substytucyą pana adwokata Dr. Zuckera na tejże koszt i szkodę kuratorem, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie. — Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie albo osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, ogółem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. września 1869.

(2669) Obwieszczenie. (2)

Nr. 18321. Podaje sie do powszechnej wiadomości, że w skutek równoczesnego rozporządzenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie p. Apolinary Przyłęcki, c. k. notaryusz w Grybowie przeniesiony na posadę notaryalną w Jaśle kancelaryę swą notaryalną w Grybowie dnia 31go października 1869 zamyka, zaś nowy swój urząd notaryalny w Jaśle dnia 1. listopada 1869 obejmuje, tudzież że pan Henryk Żywicki, dotychczasowy notaryusz w Jaśle kancelaryę swą notaryalną tamże dnia 31. października 1869 zamyka.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego

Kraków, dnia 26. października 1869.

(2729) E d y k t. (3)

Nr. 41800. Ces. król. sąd krajowy wzywa posiadaczy obligacyi na dostarczane naturalia, wedle podania zagubionych, na poddanych w Mesznie na dniu 20. lutego 1795 Nr. 8034 na 73 złr., na dniu 8. stycznia 1796 Nr. 5629 na 110 złr. 45 kr. wystawionych 2%, które na dniu 1. maja 1867 do l. 487 wylosowane zostały, aby takowe sądowi w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni przedłożyli, inaczej po upływie bezskutecznym tego terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. września 1869.

(2636) **Kundmachung.** (3)

Nro. 39515. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit zur öffentlichen Wissenschaft gebracht, daß über Einschreiten der priv. österr. Nationalbank zur Befriedigung der Darlehensrechtforderung von 4974 fl. 23 kr. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der laut Dom. 61, pag. 326, 328 n. 24, 25 haer. und Dom. 61, pag. 329 n. 26 haer. zur Concursmasse der Cecilia Passyńkowska gehörigen Realität Nr. 48 Stadt in Lemberg in einem einzigen Termine, d. i. am 27. Jänner 1870 um 10 Uhr Vormittags im Sitzungssaale dieses Landesgerichtes abgehalten werden wird. Als Ausrufspreis wird der bei der Beleihung statutenmäßig ermittelte Werth von 26.400 fl. angenommen. Das Vadium ist im Betrage von 2640 fl. öst. W. zu erlegen. Die Realität wird auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nicht unter 18.000 fl. verkauft werden. Die übrigen Licitations- können in der h. g. Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden

Die dem Wohnorte unbekannten Gläubiger Theofile Engel, Osias Dornzweig, Josef Noha, Taube Ettinger und David Schönfeld, sowie alle jene Gläubiger, denen der gegenwärtige Feilbietungsbescheid, oder ein in dieser Executionsangelegenheit in Hinkunft zu erlassender Bescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, werden durch den in der Person des Hr. Landesadvocaten Dr. Skałkowski mit Substituirung des Hr. Landesadvocaten Dr. Wolski bestellten Curator und durch das gegenwärtige Edict verständigt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 18. September 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 39515. Ces. król. sąd krajowy Lwowski podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności austr. banku narodowego 4974 złr. 23 kr. w. a. realność pod Nr. 48 m. we Lwowie położona, do masy rozbiorowej Cecylii Passyńkowskiej Dom. 61, pag. 326 i 328 n. 24 i 25 haer., i Dom. 61, pag. 329 n. 26 haer. należąca w drodze publicznej licytacyi w jednym terminie na dniu 27go stycznia 1870 o godzinie 10tej przed południem w sali posiedzeń sądowych sprzedaną będzie. Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki w sumie 26.400 złr. w. a. przyjęta. Jako wadyum złożoną być ma suma 2640 złr. Realność ta sprzedaną będzie nawet niżej ceny wywołania, jednakże niżej sumy 18.000 sprzedaną nie będzie. Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzane lub w odpisie podniesione być mogą.

Wierzycieli następujących: Teofilę Engel, Ozyasza Dornzweig, Józefa Noha, Taubę Ettinger, Dawida Schönfeld, tudzież wszystkich tych, którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny niniejsza uchwała, lub w tej sprawie egzekucyjnej w przyszłości zapaść mające postanowienie sądowe albo wcale nie, albo wcześnie doręczonem być nie mogło, uwiadamia się przez ustanowionego już dawniej kuratora w osobie p. adwokata Dr. Skałkowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Wolskiego i przez niniejszy edykt.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. września 1869.

(2734) **Edykt.** (3)

Nr. 21758. Ces. król. sąd miesko-delegowany w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefę hr. Skorupkowę, że przeciw niej p. Józef Mars wniósł pozew de praes. 26. września 1869 L. 19140 o rozwiązanie kontraktu najmu mieszkania w domu L. 159 Dz. I. 257 Gm. II. i zapłacenie sumy 250 złr. a. w. z p. n., w skutek którego do rozprawy sumarycznej wyznaczony został termin na dzień 17. listopada 1869 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadome, c. k. sąd miej. deleg. w celu zastępowania pozwanej, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego p. adwokata Dr. Feliksa Szlachtowskiego, dodając mu za zastępcę p. adwokata Dr. Wacława Wyrobka, kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sumarycznego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi miejs. delegowanemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, 4. listopada 1869.

(2737) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3625. W celu zabezpieczenia dostarczenia żywności dla tutejszych więźniów za czas od 1. stycznia 1870 do ostatniego grudnia 4870 odbędzie się w c. k. sadzie powiatowym w Jaśle dnia 26. listopada 1869 o godzinie 10tej przed południem publiczna licytacya, które to przedsiębiorstwo najmniej żądającemu wynajęte będzie, w razie niekorzystnego rezultatu rozpisuje się drugi termin dnia 3go grudnia b, r.

Średni stan więźniów wynosi od 30 do 40 głów, i za cenę wywołania ustanawia się $12^{70}/_{100}$ kr. w. a. za zwykłą dzienną porcyę ciepłej strawy z chlebem.

Wadyum do rąk komisyi złożyć się mające wynosi 200 złr. a. w.

Pisemne oferty będą tylko przed ukończeniem licytacyi przyjęte, zaś po skonczonej licytacyi wniesione oferty uwzględnione nie będą:

Warunki bliższe mogą być w sądzie w każdej urzędowej porze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jasło, dnia 8. listopada 1869.

(2742) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 1073-Pr. Eine Landesgerichts-Rathsstelle mit dem Gehalte von 2000 fl., im Falle der graduellen Vorrückung mit dem Gehalte von 1600 fl. ö. W. ist bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichte zu besetzen. Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, am 7. November 1869.

(2617) **Edykt.** (3)

Nr. 2590. Ces. król. sąd powiatowy w Radłowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości. iż na żądanie Katarzyny Kozłowskiej także Kozioł zwanej ze Szczurowy zezwolono na zaprowadzenie postępowania względem uznania za zmarłego Józefa Kozłowskiego (lub Kozła), który w r. 1835 w Szczurowy urodzony, od roku 1854 służył przy c. k. wojsku, a jako kadetfeldwebel przy 20 pułku piechoty w czasie kampanii austryacko-pruskiej w bitwie pod Nachodem na dniu 27. czerwca 1866 ciężko został ranionym, i od tego czasu sie nie znajduje, kuratorem dla zaginionego Józefa Kozłowskiego czyli Kozła postanowionym został c. k. audytor-kapitan pan Józef Krassy na pensyi we Lwowie.

Wzywa się zatem Józefa Kozłowskiego czyli Kozła o stawienie się w ciągu roku jednego z tem dołożeniem, że gdyby w ciągu tego czasu nie stawił się, lub innym sposobem o zostawaniu przy życiu sąd albo ustanowionego kuratora nie zawiadomił, sąd po upływie powyższego terminu na ponowne żądanie do uznania go za zmarłego przystąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radłów, dnia 16. października 1869.

(2632) **Edykt.** (3)

L. 185. C. k. sąd powiatowy w Krakowcu ogłasza, że w dniu 24. listopada 1847 zmarł w Buniowie bez pozostawienia ostatniej woli Iwań Feduń.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu tegoż syna Wasyla Matwijów nie jest wiadomem, więc wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku od dnia poniżej wyrażonego licząc, u tutejszego sądu się zgłosił i do spadku się oświadczył, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa ze spadkobiercami się zgłaszającemi i z postanowionym dla niego kuratorem Iwanem Jur z Buniowa będzie przeprowadzoną.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krakowiec, dnia 30. września 1869.

(2626) **Edykt.** (3)

L. 11043. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Łukasza Perczyńskiego z miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu, tudzież p. Józefowi Perczyńskiemu na prośbę p. Eliasza Nussbaum na podstawie wekslu z daty Przemyśl dnia 15. kwietnia 1869 na 1000 zł. w. a. akceptowanego, nakaz zapłacenia tej sumy z przynależytościami pod dniem dzisiejszym do l. 11043 wydany i takowy kuratorowi dla niego w osobie p. adwokata krajowego Dra. Illasiewicza z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego ustanowionemu doręczony został.

Przemyśl, dnia 21. października 1869.

(2717) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 20214. Mit Bezug auf die Licitations-Kundmachung vom 10ten September 1869 Z. 14415 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea die dritte Licitation wegen Verpachtung der Fleisch- und Weinverzehrungssteuer nebst dem 20%tigen Aerarialzuschlage zu derselben auf das Jahr 1870 mit stillschweigender Erneuerung auf das weitere zweite u. dritte Jahr oder auch unbedingt auf die drei Jahre 1870, 1871 und 1872 abgehalten werden, und zwar:

bezüglich der Fleischverzehrungssteuer in den Pachtbezirken:

Czernelica, mit dem Ausrufspreise per 481 fl., am 23. November 1869,

Kossów, mit dem Ausrufspreise pr. 2560 fl., am 23. November 1869,

Tłuste, mit dem Ausrufspreise pr. 2500 fl., am 24. November 1869,

Zaleszczyki, mit dem Ausrufspreise pr. 4356 fl. am 24. November 1869,

Kołomea, mit dem Ausrufspreise pr. 11566 fl. 31 kr., am 25. November 1869;

bezüglich der Weinverzehrungssteuer in den Pachtbezirken:

Obertyn, mit dem Ausrufspreise pr. 40 fl. 12 kr., am 23. November 1869,

Kutty, mit dem Ausrufspreise pr. 135 fl. 30 kr., am 23. November 1869,

Tłuste, mit dem Ausrufspreise pr. 94 fl., am 24. November 1869.

Das Vadium beträgt 10 Percent des Ausrufspreises.

Schriftliche, mit dem Vadium zu belegende Offerten sind bis zwei Uhr Nachmittags des der mündlichen Licitation vorhergehenden Tages bei dem Vorstande der Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea zu überreichen.

Die näheren Licitationsbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Kołomea, am 4. November 1869.

(2653) **Edykt.** (3)

L. 18723 C. k. sąd krajowy krakowski zawiadawia niniejszym edyktem p. Józefę hr. Skorupkową, że przeciw niej pod dniem 23. października 1869 wniosła Zofia Landau pozew o zapłacenie sumy wekslowej 400 zł. wal. austr. z przynal. w załatwieniu tegoż pozwu został nakaz zapłaty tejże sumy pod dniem 25. października 1869 wydany.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p Józefy hrab. Skorupkowej nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tejże, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata pana Herkulana Komara kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 25. października 1869.

(2746) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 48813. W celu nadania jednego opróżnionego stypendyum w rocznej kwocie 168 zł. w. a. z funduszu naukowego przeznaczonego dla ubogiego ucznia, oddającego się naukom medycznym, urodzonego w Galicyi rozpisuje się konkurs z terminem do 20. listopada b. r.

Kandydat stanu lekarskiego, który otrzyma to stypendyum ma prócz tego prawo zgłoszenia się o wynagrodzenie kosztów podróży do Wiednia lub Pragi w kwocie 63 zł., a to przy odjeździe swym na wszechnicę wiedeńską lub praską, jako też przy sposobności powrotu do kraju po ukończonych studyach i uzyskaniu stopnia doktora medycyny.

Ubiegający się o to stypendyum, winni wnieść podania swoje za pośrednictwem dotyczących kolegiów profesorów przed upływem terminu konkursowego do c. k. galicyjskiego Namiestnictwa i dołączyć do podań metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa tudzież świadectwa szkolne, nareszcie rewers tej treści, że obowiązują się po ukończeniu nauk medycznych i uzyskaniu promocyi na doktora medycyny wrócić do kraju i pełnić w Galicyi obowiązki lekarskie bez przerwy przez lat dziesięć.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 24. października 1869.

(2631) **Ogłoszenie.** (3)

L. 5872. C. k. sąd powiatowy Kossowski wiadomo czyni, że w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego Stanisławowskiego z dnia 9. września 1869 l. 12997 celem zaspokojenia należytości Jankla Eltis w ilości 44 zł. w. a. z przynal. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa licytacya realności w Monastyrsku pod l. konskr. 30 sub rep. 692 położonej, do masy Jury Pistuniaka należącej, korpusu tabularnego niestanowiącej, w trzech terminach, t. j. dnia 29. listopada, 16. grudnia 1869 i 11. lutego 1870, każdocześnie o godz. 10tej zrana, a to w pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, w trzecim zaś także poniżej takowej. Wadyum wynosi 10 zł. w. a. Akt oszacowania w sądzie tutejszym przejrzany być może, zaś względem ilości opłacanych podatków odseła się kupienia chęć mających do tutejszego urzędu podatowego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kossów, dnia 23. października 1869.

(2694) **Edykt.** (2)

Nr. 3248. Ces. król. sąd powiatowy w Uhnowie wzywa nieobecnych i z miejsca pobytu niewiadomych Józefa i Jana Zaniewiczów, aby się w przeciągu roku do sądu tutejszego zgłosili i swoje oświadczenie do przyjęcia spadku po ich matce Katarzynie 1go ślubu Zaniewiczowej 2go Marchewiczowej w Uhnowie zmarłej wnieśli, inaczej spadek z kuratorem w osobie p. Jana Meixnera dla nich ustanowionym pertraktowanym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Uhnów, dnia 28. września 1869.

(2650) **Edykt.**

Nr. 3331. Ces. król. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do powszechnej wiadomości, iż Marcin Kędzior, włościan z Szarwarku, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 15go października 1868 Nr. 16208 za marnotrawcę uznanym, i że dla tego marnotrawcy kurator w osobie Pawła Kmiecia z Szarwarku ustanowionym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dąbrowa, dnia 4. września 1869.

(2695) **Obwieszczenie.** (2)

L. 1946. W skutek podania Wincentego Surowki i innych o uznanie Klemensa Surowki z Kozmic, szeregowca 20go pułku piechoty za zmarłego celem przeprowadzenia po tymże pertraktacyi spadkowej wzywa niniejszem ogłoszeniem c. k. sąd powiatowy w Wieliczce każdego, aby o tem, co mu wiadomo, o życiu lub śmierci pomienionego Klemensa Surowki, który w bitwie na dniu 27. czerwca 1866 roku między wojskami austryackiemi i pruskiemi toczonej, zaginął — w przeciągu roku od dnia pierwszego ogłoszenia tego obwieszczenia w gazecie urzędowej lwowskiej sądowi albo kuratorowi w osobie p. notaryusza Łopińskiego w Wieliczce dla zaginionego ustanowionego, doniósł.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 6. października 1869.

(2680) **Edykt.** (2)

Nr. 2875. Ces. król. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niniejszem nieobecnego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, podczas wojny włoskiej w roku 1866 zatraconego Michała Ryndaka, żołnierza c. k. pułku ułanów, ażeby w przeciągu jednego roku c. k. sąd powiatowy tutejszy, lub ustanowionego dla siebie kuratora Wawrzyńca Mazura o miejscu swego pobytu zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie na żądanie Jakóba Ryndaka w celu przeprowadzenia pertraktacyi po tymże, będzie za umarłego uznanym.

Niemniej wzywa się wszystkich, którzyby o życiu lub miejscu pobytu tegoż Michała Ryndaka wiedzieli, ażeby w ciągu jednego roku tutejszy c. k. sąd o tem zawiadomili.

Tuchów, dnia 28. października 1869.

(2765) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nro. 17232. Zur Verpachtung der Mautstationen Grünthal, Jamelna, Doroszów wielki und Wola wysocka wird mit Beziehung der Licitations-Kundmachung der hohen k. k. Finanz-Landes-Direction vom 14. October l. J. Zl. 40881, und zwar zur Verpachtung der Mautstation Grünthal mit dem Ausrufspreise pr. . . . . 1213 fl. ö. W.
der Mautstation Jamelna mit dem Ausrufspreise pr. . . . . 4801 „ „
der Mautstation Doroszów wielki mit dem Ausrufspreise pr. . . . . . 8825 „ „
und der Mautstation Wola Wysocka mit dem Ausrufspreise pr. . 3007 „ „
auf das Jahr 1870, oder auf die Jahre 1870 und 1871, oder auf die Jahre 1870, 1871 und 1872 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg die zweite Licitation am 23. November 1869 von 9 Uhr Früh bis 3 Uhr Nachmittags abgehalten werden.

Die mit dem vorgeschriebenen Vadium versiegelten schriftlichen Offerten müssen längstens bis 22ten November 1869 2 Uhr Nachmittags bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction eingebracht werden.

Am 24. November 1869 um 9 Uhr Früh findet die Versteigerung von Complexen mittelst mündlicher Anbote bis 3 Uhr Nachmittags statt, wo sodann die etwa überreichten schriftlichen Offerten geöffnet werden.

K. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, am 11. November 1869.

(2696) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 2158. W skutek podania Wincentego Lenczowskiego o uznanie Konstantego Lenczowskiego z Wieliczki, szeregowca 20go pułku piechoty, za zmarłego, celem przeprowadzenia po tymże pertraktacyi spadkowej wzywa niniejszem ogłoszeniem c. k. sąd powiatowy w Wieliczce każdego, aby o tem, co mu wiadomo o życiu lub śmierci pomienionego Konstantego Lenczowskiego, który w bitwie na dniu 27. czerwca 1866 roku między wojskami austryackiemi i pruskiemi toczonej zaginął, w przeciągu roku od dnia pierwszego ogłoszenia tego obwieszczenia w gazecie urzędowej lwowskiej sądowi albo kuratorowi w osobie p. notaryusza Łapińskiego w Wieliczce dla zaginionego ustanowionego doniósł.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 11. października 1869.

(2698) **Edykt.** (2)

Nr. 9490. Ces. król. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Fischla Zimed i Liby Zimed, że przeciw nim p. Blime Zimed o zapłacenie sumy wexlowej 200 złr. w. a. z p. n. pod dniem 2. listopada 1869 l. 9490 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego przeciw pozwanym pod dniem 3. listopada 1869 do l. 9490 nakaz zapłaty zaskarżonej sumy wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto ces. król. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Warteresiewicza z substytucyą p. adwokata Dra. Wesołowskiego za kuratora nieobecnych ustanowił, z ktorym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowo-wexlowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu albo nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi tutejszemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszystkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 3. listopada 1869.

(2702) **Edykt.** (2)

Nr. 57052. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem Simona Lothringera, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Jütty Schneid przeciw niemu na podstawie wexlu ddto. Lwów 6 marca 1866 r. na 50 złr. w. a. opiewającego, nakaz zapłacenia sumy wexlowej 50 złr. a. w. z p. n. dnia 15. września 1869 L. 47851 wydany został, że dla niego kurator w osobie p adwokata Dr. Hönigzmana z substytucyą p. adwokata Dr. Blumenfelda postanowiono, i temuż powyższy nakaz zapłaty doręczono, że zatem rzeczą jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 5. listopada 1869.

(2705) **Edykt.** (2)

L. 2548 cyw. VII. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach zawiadamia niniejszem, że uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 20go września 1869 l. 13954 Jan Gądek z Targowiska za marnotrawcę uznany i że dla niego kuratorem Szczepan Kucharski z Brzecza ustanowionym został.

Niepołomice, dnia 31. października 1869.

(2711) **Edykt.** (2)

L. 17309. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Franciszkę z Matawowskich Stachurską, że w skutek podania Antoniego Matawowskiego z dnia 20. lipca 1869 l. 12758 decyzyą c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 20go lipca 1869 do l. 14558 dozwoloną została prenotacya różnych obowiązków Franciszki z Matawowskich Stachurskiej łączną sumę 6340 złp. 10 gr. wynoszących w stanie biernym części w Radwanowicach położonych Belkowszczyzna i Brachowszczyzna zwanych.

Gdy miejsce pobytu Franciszki Stachurskiej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tejże, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata pana Dra. Jakubowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Geistlera kuratorem nieobecnej ustanowił, któremu powyższą decyzyą c. k. sądu krajowego wyższego doręczył.

Kraków, dnia 14. października 1869.

(2697) **Edykt.** (2)

Nr. 11207. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że Marya Kowaluk recte Kowalczuk, urodzona Dereszeńko z Ciężowa, na dniu 5. sierpnia 1869 do L 11207 prośbę wniosła o orzeczenie, że jej małżonek Pańko Kowaluk vel Kowalczuk, rodem z Ciężowa, który jako szeregowiec z 58go pułku, dawniej Arcyksięcia Szczepana, na dniu 1. sierpnia 1859 jako ciężko na gorączkę chory oddany został do szpitalu wojskowego w Zevio lub Chievo obok Werony, i ztamtąd dotąd nie powrócił, jako zmarły uważany, a związek małżeński z nim 17. października 1858 zawarty rozwiązany być ma. Temu zagubionemu Pańkowi Kowaluk v. Kawalczuk ustanowiono kuratorem p. adwokata Szydłowskiego, zaś każdego, ktoby o życiu lub śmierci tegoż co dopiero wymienionego zagubionego jaką wiadomość miał, wzywa się, aby o tem albo temu c. k. sądowi obwodowemu, lub też ustanowionemu kuratorowi w przeciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w gazecie urzędowej należycie doniosł.

Stanisławów, 18. września 1869.

(2727) **Obwieszczenie.** (2)

L. 15974. Z dniem 1go grudnia b. r. wejdzie w życie w miejscowości Łomna c. k. urząd pocztowy tak dla przesyłek listowych jako też i pakunków i będzie z urzędem pocztowym w Turce przez trzyrazową tygodniową pocztę pieszą połączony, a to w następującym porządku:

Z Łomny

w Poniedziałek, Środę i Piątek o godzinie 6tej rano.

Do Turki

W tych samych dniach o godzinie $10^{1}/_{2}$ przed południem.

Z Turki

W dniach powyżej wymienionych o godzinie 1. w południe.

Do Łomny

W tych samych dniach o godzinie $5^{1}/_{2}$ w wieczór.

Łączy się w Turce z pocztą Turka - Smolnica i Turka - Ungwar.

Do okręgu pocztowego w Łomnie zostały następujące miejscowości przydzielone: Bereżek, Bóbrka, Chaszczów, Dniestrzyk dubowy, Dniestrzyk hołowicki, Grąziowa, Łomna, Łopuszanka lechnowa, Rypiny, Smereczka, Żukotyn.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 2. listopada 1869.

Kundmachung.

Nr. 15974. Am 1ten December l. J. tritt im Orte Łomna ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst ins Leben und mit dem Postamte Turka mit nachstehender Cursordnung mittelst dreimal wöchentlichen Fußbotenposten in Verbindung.

Von Łomna.

Montag, Mittwoch, Freitag — um 6 Uhr Früh.

In Turka.

An obigen Tagen um $10^{1}/_{2}$ Uhr Mittags.

Von Turka.

An obigen Tagen um 1 Uhr Mittags.

In Łomna.

An obigen Tagen um $5^{1}/_{2}$ Uhr Abends.

Anschluß in Turka an die und von den Posten Turka - Smolnica und Turka - Ungwar.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Łomna besteht aus nachbenannten Orten: Bereżek, Bóbrka, Chaszczow, Dniestrzyk dubowy, Dniestrzyk hołowicki, Grąziowa, Łomna, Łopuszanka lechnowa, Rypiny, Smereczka, Żukotyn.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 2. November 1869

(2689) **Obwieszczenie.** (2)

L. 12244. C. k. sąd obwodowy Tarnowski Zygmuntowi Dallvitz, Ariełowi hr. de Recke Volmerstein, Emilowi Hoffmann, Leonowi Blumenreich i A. Haasemu wierzycielom i nadwierzycielom tabularnym dóbr Żabna z przyległościami niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Maurycy hr. Rumerskich kupiciel w drodze egzekucyi sprzedanych dóbr Żabno z przyległościami pod dniem 1go sierpnia 1869 do l. 12244 w tutejszym sądzie prośbę wniósł o uznanie, że wszystkim warunkom licytacyjnym się zadość stało, kupicielowi dekret własności względem dóbr Żabno z przyległ. wydany być ma, i t. d. i że do tej prośby tutejs o-sądową uchwałą z dnia 21. października 1869 do liczby 12244 się przychylono.

Ponieważ pobyt powyżej wymienionych wiadomem nie jest, jakoteż w razie ich śmierci tychże spadkobiercy z nazwiska i miejsca pobytu wiadomi nie są, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże, jakoteż dla wszystkich interesentów, którymby tutejszo - sądowa uchwała z dnia 21go października 1869 do l. 12244 doręczoną być nie mogła, tutejszego pana adwokata Dra. Rosenberga ze zastępstwem p. adwokata Dra. Jarockiego na kuratora.

Tym edyktem przypomina się wymienionym, ażeby w należytym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 21. października 1869.

(2720) **Edykt.** (2)

Ces. król. miejsko - delegowany sąd powiatowy dla okolicy miasta Lwowa niniejszem wiadomo czyni, iż Michał Szmigielski za marnotrawcę uznany został, i w skutek tego kuratelę zaprowadzono.

Lwów, dnia 20. września 1869.

(2634) **Edykt.** (3)

Nr. 42643. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Zygmuntowi Kępińskiemu jako z miejsca pobytu nieznajomemu wiadomo czyni, że uchwałą z dnia 11. maja 1867 do l. 24909 zaprenotowanie w stanie biernym połowy dóbr Radlna, tudzież części dóbr Pierzchów, Nieznanowice i Jaroszówka do niego należących sumy wekslowej 3000 złr. a. w. z wekslu, jakoby przez niego w Krakowie z dnia 26. kwietnia 1867 do zapłaty przyjętego na rzecz Berthy Maschler dozwolonem zostało, i że do usprawiedliwienia tej prenotacyi Bertha Maschler pod dniem 3. lipca 1867 do l. 37690 o jednoroczną zwłokę prosiła, które podanie uchwałą z dnia 16go lipca 1867 do l. 37690 do oświadczenia się jego przeznaczone zostało.

Dla przestrzegania jego praw ustanawia mu się p. adwokata Polańskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Męcińskiego na kuratora, i temuż zastępcy rezolucyę powyższe doręcza się.

Lwów, dnia 6. października 1869.

(2655) **Edykt.** (3)

Nr. 5279. Ces. król. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, iż na dniu 20. stycznia 1866 Katarzyna z Krupskich 1go małż. Jasińska, 2go Kostkowa z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia z dnia 27. listopada 1862 zmarła.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu współspadkobiercy Wicentego Nowosielskiego nie jest wiadome, przeto wzywa się tegoż, ażeby w przeciągu roku od dnia poniżej oznaczonego w tutejszym sądzie się zgłosił i swą deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem p. adwokatem Finkelsteinem pertraktowany będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 10. października 1869.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.